

RUH ve MADDE

Haziran 2016 Yıl:57 Sayı:677 (KDV Dahil) 5 TL

Dans, Hareket, Denge Üzerine...

Bilgen Üstündağ

Orta Doğunun Gizemleri

Serge King

İçeri Sızan Işık

Nilgün Korkmaz

Bilinç

Maurice Nicoll

ISSN 1302-0676

9 771 302 067015

77

Online
Farkındalık
Derginiz

3goz
3goz.tergisi.com
FARKINDALIK
Dergisi

aile dizimi, cakralar, ve
bilinç evreleri

bütünsel sağlık ve
geleceğin tıbbı

Dosya: BÜTÜNLÜK

3goz.tergisi.com

/3goz.tergisi

dijimecmua.com

Kitap

SEVGİLİ OKUYUCULAR

İlâhî Nizam ve Kâinat'ın üzerinde durduğu en temel noktalardan birisi *sevgi* kavramı üzerine... Oysa insanlık şu anda sevgisizliğin bin bir manzaralarına sahne oluyor. Tüm sistemler sevgi üzerinde dengede iken insanlığın bu tam tersi manzarası düalite ilkesinin nefsanîyet ve vazife arasındaki değişik vicdan görünümünden ibaret olsa gerek...

İdraklerde uyanış, vicdanlarda uyanış, şuurda uyanış gerçekleşmediğinde gerçek sevgi görünümüleri de eksik oluyor, ortaya çıkamıyor. Şu zamana kadar olan uyanış senaryoları hep bir dürtmeyi, hep bir sert uyarıları içerdi. İnsanlık daha başkasını seçemez miydi? Acı ve ıstırap silsileleri içinde kendi kendini bırakan ve onun içerisinde boğulan insanoğlu bu döngünün dışına çıkma gayretini gösterme yolunda adımlar atmaya ne zaman başlayacak?

Varlığın gerçekten serbest olan kısmı ile tam bağlantısını sağlaması ancak bu tam idraklenme yolundan geçerken, uyanışın sancılarını varlık sanki bir doğumun yaklaşması gibi varlığında deneyimliyor.

Çok büyük bir doğumun, bambaşka bir yüksek realiteye geçişin sancıları arttı. Artık içinde bulunduğumuz realiteler kendini tüketiyor. Sahip oldukça artan hırslımızın bizi içten içe çürüttüğü zamanlar çoğunlukta. Geçmişte denenilen öğretiler mekanikleştirildi.

Varlığın tek ihtiyacı olan şu dönemde sadeleşmesi, gerçek ihtiyaçlarına yönelmesi, hayatın icaplarını tam anlamıyla yerine getirmesi, topraklanmış ve ayakları yere basan bir ruhsallığı yeryüzüne indirmesi ve içteki ile dıştakini ayna gibi bir yansıtmasıdır... İçtekini saflaştırma önce içteki biriken tortuları boşaltmaktan ve yeniye yer açmaktan geçer. İşte simyacıların maddeyi altına çevirmenin yollarını ararken aslında gerçekleştirmek ve saflaştırmak istedikleri şey içteki hazinedir.

Her insan varlığının kendi simyacısı olduğu, kendi varlığını dönüştürdüğü, serbest varlığını yansıttığı zamanlar hayalden ibaret değil. Uyanık olanlar için güneş ışınlarını göstermeye başladı.

Sistem çok büyük bir sevgi ile işliyor. Yola bağlı olmaya devam, uyandırmaya devam, anlatmaya devam, *İlâhî Nizam ve Kâinat*'in yolunda ilerlemeye devam...

Ruh ve Madde

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Gülşah ÇAPRAK

Kapak

Ferda TULUNTAŞ

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Arma Matbaacılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Mevlevihane Sok. No: 2 D: 1

Cevizlibağ - Zeytinburnu / İSTANBUL

Tel: +90 212 481 30 04 - 05

www.arma-tr.com

Sertifika No: 30980

ISSN 1302-0676

HAZİRAN 2016 Sayı: 677 Cilt: 57

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@bilyayyayincilik.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK
HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi
Hesap No: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.bilyayyayincilik.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayyayincilik.com

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhvemadde.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Büyük Ahengin Yansımaları** Dr. Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
- 12 **Bilinç** Maurice Nicoll
- 18 **Şifacılık, Şamanizm ve Yoga** Gül Öner
2. Bölüm
- 24 **Ölüm** Dr. Bedri Ruhselman
- 30 **Orta Doğu'nun Gizemleri** Serge King
Olağanüstü Enerjiler
- 34 **Olağandışı Bilinç Halleri ve Bilincin Sınırları** M. Reşat Güner
2. Bölüm
- 41 **Akış**
- 42 **Masallar ve Arketipler** Perihan Önder-Ridder
2. Bölüm
- 50 **Bilimsel ve Spiritüel Yorumlar** Russell Targ and Jane Katra, Ph.D.
2. Bölüm
- 58 **Dans, Hareket, Denge Üzerine...** Bilge Üstündağ
- 60 **İçeri Sızan Işık** Nilgün Korkmaz
- 62 **Tekamül Mekanizması** Sezgi Genç
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Büyük Ahengin
Yansımaları

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

Doğanın bütün durumlarında ve olaylarında, tekâmülün genel ahengine göre, varlıkların her türlü ihtiyaçlarına uygun durumlar meydana getirilmiştir. Âlemdeki bu ahenk, bu düzen, bütün varlıkların tekâmülleri yolundaki mukadderlerine hâkim ilâhî icabın tezahürüdür. Bu icap da, büyük evren organizasyonlarında vazife almış her kademedeki vazifelilerin, Ünite'den gelen direktiflere göre, derece derece kapsam kazanan fonksiyonlarıyla yerine getirilir.

Böylece bütün âlemler, bütün evren, büyük bir ahenk içinde birbiriyle sınıksız kucaklaşmış, sayısız olaylar, oluşlar ve akışlar karmaşasıdır. Ahenk, evrenin bizzat kendisidir.

*
* *

En yüzeysel bir görüşle dahi, dünyada etrafına dikkatlice bakanlar, bu büyük ahengin doğaya yansımış sayısız görünüşlerini görebilirler.

Yüksekten yeryüzüne bakıldığı zaman, karalar ile denizlerin kavuşmasındaki ahengi herkes görebilir. Milyonlarca canlının hayatına en ufak bir zarar bile vermeyecek şekilde, denizlerin karalar ile kucaklaşması, tekâmül ahenginin, dünya maddeleri üzerinde beliren tezahürlerinden biridir. Denizler, derin bir saygı gösterircesine karalara karşı olan sınırlarını aşmazlar. Karalar, sakin bir ağırbaşlılıkla denizlere karşı olan durumlarını korurlar. Bütün bunlar dünyada yaşayan canlıların hayat şartlarına ve genel ahenge göre, vazifeli varlıklar tarafından ayarlanmıştır. Bu ahengin biraz bozulması, meselâ denizlerin, buldukları seviyeden 8-10 metre yükselmesi, birçok yerde, birçok canlının hayatına mal olabilecek sonuçları doğurur. Fakat böyle olmaması icap eden yerlerde bu ahenk aslâ bozulmaz.

*
* *

Dünyada hayatın sürmesi ve varlıkların gelişimi için kurulan bu büyük ahenge mevsimler güzel bir örnek olurlar. Mevsimler, hayat sahiplerinin yaşama imkânları dahilinde kalan sıcaklık derecelerindeki belirli sınırlarını aşmaksızın, büyük bir nizam ve intizam içinde birbirlerini izlerler. Bunların akışlarındaki otomatizma, büyük vazifeliler tarafından kurulmuştur. Bu sayede, meselâ ılıman iklimlerde, kızgın yaz günlerinden birdenbire kışın en soğuk günlerine atlanıvermez. Sıcaklık dereceleri en üst sınırdan

en alt sınıra ve en alt sınırdan en üst sınıra gelinceye kadar, kademe kademe, her gün biraz daha değişmek suretiyle, tatlı bahar akışları içinde yazlardan kışlara, kışlardan yazlara geçilir ve hiçbir zaman çizilmiş sıcaklık derecelerinin sınırları, ne aşağıda ne yukarıda, dünyadaki hayat sahiplerinin dayanamayacakları seviyelere uzanmaz. Bu hâl, âlemlerin büyük ahengine uyan yüksek plânlar tarafından düzenlenmiş, hesaplı bir tertiptir.

Mevsimlerin sıcaklık-soğukluk dereceleri, varlıkların her türlü ihtiyacına cevap veren malzemelerle doludur. Burada da büyük bir tertip ahengi vardır. Ve bütün bu nizam ve tertipler, evrenin genel tekâmül akışı içinde, dünya varlıklarına sonsuz imkân kaynakları hazırlamak hedefi yolunda kurulmuştur. Bu ahenkten zerre kadar şaşmamak üzere, sayısız vazifeli varlıklar, bu kuruluşlarda vazifelenmişlerdir.

İlkbaharın tatlı ve hayat için gerekli olan nemli havaları, bir sürü bitki ve hayvan bedeninin uyanmasına neden olur. Her şey tazelenir, gençleşir. Yaz mevsimi, olgunluk devridir. Bütün meyveler olgunlaşır, her hayat sahibi kendisinde mevcut olan kudretleri ortaya döker. Bu, bir verimlilik mevsimidir. Sonbahar, belirli bir devre boyunca vazifelerini görmüş bazı varlıkların, yeni hayatlarına hazırlanmak üzere geçici bir uykuya, ölüme ve dinlenmeye olan ihtiyaçlarını karşılar. Bu sırada yapraklar solar, dökülür. Ağaçlar gizli hayatlarına dönmeye başlar. Gelecek bahardaki yeni uyanışlarına kendilerini hazırlamak üzere, birçok hayvan, kabağuna, yuvasına çekilir veya kendisini geleceğe hazırlayan uykusuna veya ölümüne dalar.

Kış, bütün bedenlilerin her türlü tekâmül malzemesini içeren bir mevsimdir. O mevsimde insanlar, bir sürü sınavla, deneyimle, gözlemlerle karşılaşır. Nisbeten çetin şartlar altındaki çalışmalar, cehit ve gayretler, insanların olgunlaşmalarına, pekinleşmelerine yardım eder. Bütün bunlar, birbirine bağlı tertipler içinde, karşılıklı alışverişlerle ve birbirine dayanışmalarla meydana gelirler. Bunlar, her biri dünyanın genel armonisini oluşturan ve bu genel armoni içinde birbirine sımsıkı bağlı olarak bulunan, nizamlar ve tertiplerdir.

Her iklimin, kendisine özgü bir nizamı kurulmuştur. O nizam, o iklimde yaşayan varlıkların hayat imkânlarıyla ve dayanıklılık dereceleriyle aynı ayarda olarak yürütülür. Sıcak iklim bitkileri, hayvanları ve insanları; muhtaç oldukları hayat şartlarını, o iklimde bulurlar. İklimler büyük bir sadakatle bu ahenge uyarlar. Hiçbir zaman tropikal bölgelerde buz dağları oluşmayacağı gibi, buz kuşaklarında da kızgın çöller, sıcak bölgeler bulunmaz. Çünkü bu gibi hâller, oraların sakini olan bedenlerin yaşama imkânlarına uygun değildir.

Yerlerin kuruduğu, bitkilerin susuz kaldığı, hayvanların içecek su bulamadığı ve insanların kuraklıktan, mevsimsiz bir ölümle karşı karşıya kaldığı ânda, derhal büyük ahenge uygun faaliyetlerle vazifelenmiş varlıklar harekete geçerler ve o bölgeye tesirlerini göndermeye başlarlar. Bu tesirler sayesinde bulutlar toplanır, yeryüzüne inen yağmur suları ortalığı canlandırır, zararlı durumların meydana gelmemesi için mükemmel ve ahenkli bir otomatizma kurulmuş

olur. Yerdeki sular, belirli sıcaklık derecesiyle buharlaşarak tekrar gökyüzüne çekilir ve gerektiğinde yağmur hâlinde yine yere iner. Böylece bütün hâller ve yürüyüşler, genel tekâmül akışı ahengine uygun bir nizam içinde, kıl kadar şaşmadan yollarında devam edip giderler.

*
* *

Geceler belirli aralıklarla gündüzleri izler. Bu hususta yeryüzündeki her bölgenin, mevsimine göre bir ayarı, periyodik bir tertibi vardır. Belirli mevsimlerde günlerin ve gecelerin süreleri daima sabit olarak kalır. Bütün bunlar, şaşmayan tertipler dahilinde cereyan eden hâllerdir.

Dünyada, her olayda ve durumda düzgün bir ritim dahilinde ve büyük bir uygunluk içinde meydana gelen hâller ve düzenler, dünyanın genel ahenginin birer tezahürüdür. Nizamsız, bozuk hiçbir şey yoktur. Bütün olaylar, derece derece, her varlığın tekâmülüyle ayarlı ve ona yardımcı olarak ortaya konmuştur.

Dünya, muazzam bir ahenk olan evrenin küçük bir parçasıdır. Burada meydana gelen şeylerin hiçbiri, bu ahengin dışına çıkamaz. Çıkarsa mevcut olamaz. Çünkü ahenk, olayların büyük tekâmül yolunda her noktasında birbirine intibakı, uygunluğu ve birbirini tamamlayıcı durumda bulunması demektir. Bu ise, olayları meydana getiren bütün hareketlerin, birbirine tam mânâsıyla kaynaşmış olmasını ifade eder. Hâlbuki her varlık, her madde cüzü, her vibrasyon; birer hareket karmaşasıdır. Bütün evrenin hiçbir zerresinin, ışık hüzmelerinden özgür bulunamayacağını daha önce

belirtmiştik.
Bu “ilâhî ışık”, ahengin kendisidir ve

ândan itibaren ardi arası kesilmeksizin sürüp gitmesi, insanların

evrenin bütün hareketleri,

ancak bu ilâhî ışık kudretiyle var olabilir. Bu noktayı da belirtmiştik. Şu hâlde, ahenkten ayrılmak demek, bu hareketlerden yoksun kalmış olmak demektir ki;

hareketlerden yoksun kalmış hiçbir maddenin, hiçbir varlığın mevcudiyeti ve kalıcılığı düşünülemez. Demek ki, nerede hareket varsa, orada muhakkak evren ahenginin bir belirişi mevcuttur.

*
* *

İnsanların gözünde iyilik, kötülük, bozukluk, düzensizlik, mânâsızlık, alçaklık, yükseklik, münasebetsizlik gibi görünen şeylerin hepsi, görecelidir. Bunlar, insanların, evren nizamı ve ahengi hakkındaki görüş eksikliklerinin neden olduğu, kısır yargılardan ibarettir. Bir arslanın, kendisini korumaktan âciz bir geyiğe saldırarak onu parçalayıp yavrularına yedirmesi, büyük balıkların küçük balıkları yutması, bitki, hayvan ve insan âlemlerinde sayısız öldürmelerin ve birbirini yiyişlerin dünyanın kurulduğu

birbirlerine saldırarak kendi huzur ve rahatlarını yok etmesi,

sayısız azap ve işkenceyle dolu günlerini kendi fiil ve hareketleriyle bizzat kendilerinin davet etmesi ve nihayet, dünyayı kendileri için bir cehennem, bir zindan hâline koyması gibi, çirkin görünen hâller; aslında, büyük ahengin icaplarına uygun, idare mekanizmasına mensup vazifelilerin kontrolleri altında cereyan eden, gerekli, zorunlu ve muhakkak hayırlı durumlardır. Bunlar, bütün varlıkların ve insanların daima yeni gelişim kademelerini hazırlamak gayesine göre yürüyen âlemin büyük nizam ve ahengi içinde, akıp giderler. İnsanlar, bu durumu ancak tekâmülleri oranında görebilirler ve göreceklerdir. Bunların, tekâmül nizamında ve evrenin genel ahengi içinde hiçbiri, gereksiz, boş, çirkin ve abes değildir. Bütün bu çirkinlik ve abeslik kavramları; yine tekâmül ahengi içinde ortaya çıkan bir dünya hayatı zorunluluğuyla, insanlar tarafından kabul edilmiş ve öyle sayılmış, tek yönlü görüşlere dayalı göreceliklerdir. Aslında, hislerinden bir ân ayrılıp dünyayı objektif bir görüşle gözlemleyenler, o ânda, bu hakikati bütün açıklığıyla görebilirler.

Böcekler âlemine baktıkları zaman, aralarındaki bütün kavgalarına, dövüşlerine rağmen, onların daima

yetiştirme ve gelişmelerini sağlayan büyük bir ahengin mevcut olduğunu ve bu ahenk içinde, bu dövüşlerin ve kavgaların da büyük mânâlar taşıdığını takdir etmekte gecikmezler.

Bir karınca yuvası sakinlerinin, kendi yuvalarını korumak için hemcinsleriyle yaptıkları mücadeleler, dövüşmeler, gereksiz ve boş hareketler değildir. Ötekilerin onlara hücum etmesi, bunların da hücum edenlere karşılık vermesi, karınca hayatının o varlıklara öğretmesi icap eden bâzı melekeleri, otomatik olarak onlara kazandıran tertiplerdir. Bütün bu hâller; bu karıncaların, bu arıların, bu böceklerin teşkilâtlanmak, bir araya toplanmak, mâşerî plânlara liyakat kazanmak ve nihayet günün birinde yüksek vazife plânının yolunu tutmuş insanlar arasına karışmak durumlarının en basit ve otomatik hazırlıklarını yapabilmeleri için, aslî direktiflerden gelen büyük doğa nizamının bu varlıkların paylarına ayrılmış kısımlarıdır. Onlar, böylece otomatik olarak kurulmuş teşkilâtları sayesinde, hayatlarını sürdürmek, nesillerini üretmek, topluluklarının esenliğini korumak ve bütün bu faaliyetlerin arkasında saklı bulunan gelişimlerini sağlamak uğrunda yüklenmiş oldukları bir sürü işi ve vazifeyi, birbirlerine zarar vermeden, büyük bir sadakatle yaparlar. Ve bu işlerinde zerre kadar ihmal ve tembellik göstermezler. Birbirlerine zarar vermeden bu işi yaparlar, dedik. Çünkü dünya idrakine göre her ân birbirini yiyen dünya bedenleri, bu hareketleriyle, hakikatte, birbirlerine zarar vermeyip, bilmeden ve idraksizce yardımlaşmaktadırlar ve bunun da böyle olması, onların mâşerî plânları içinde bir zorunluluktur.

Böylece, en küçüğünden en büyüğüne kadar, bütün bitkiler, hayvanlar ve insanlar âleminde, bazen müspet, bazen menfi şekillerde görünen, büyük nizam ve ahengin icaplarına bir uyuş, bir katılış hâli akıp gider.

*
* *

Mâşerî plân icaplarının ahengine uyuş hâlinin, insanlarda -daima büyük doğa nizamının ve tekâmül ahenginin kadrosu içinde kalmak şartıyla- çok daha geniş ve kapsamlı varyeteleri görülür. Meselâ, insanlar arasında bâzı yerlerde büyük bir barış ve sükûnet içinde görünen ahenk, diğer birçok yerde birbirini taciz etmek ve zararlara sokmak, boğmak, öldürmek tarzında yürüyen ahenkten farklı ve ayrı değildir. İnsanların gözünde ahenksiz ve bozuk gibi görünen bütün bu kargaşalıklar, evren ahenginin, dünya nizamına uygun olarak, insanların çeşitli yetişme ihtiyaçlarına, kudretlerine, liyakatleri derecelerine göre tertiplenmiş, ayarlanmış tezahürleridir. Böylece, taşından, toprağından itibaren bütün hayat sahiplerini ve onlara ait hareket ve olayları muazzam bir tekâmül ahengi içinde sinesine almış dünya hayatı, bu yüzüyle tek bir bütün olarak ele alınmalıdır. O öyle muazzam bir orkestradır ki, ayrı ayrı ele alındıkları zaman, çeşitli ahenksiz ve hattâ kulak yırtıcı karakterler göstererek oradan çıkan bâzı sesler, o orkestranın bütünü içinde dinlendiği zaman, gayet güzel, ahenkli ve hattâ orkestranın mükemmelliği için gerekli durumlar ve kıymetler hâlini alırlar. Kompozisyon ve orkestrasyon bilgilerinden anlamayan bir insan, kalkıp da, kendisine bozuk gelen bir âletin

sesini kendi keyfine göre düzelteyim derse, o orkestranın ahengini bozabilir. Hâlbuki dünyanın “bütün” hâli, böyle alelâde bir orkestranın fakir ahengiyle kıyas edilemeyen, sonsuz kapsama sahip bir armoni içindedir. Bu bakımdan dünya, bütün oluşumlarıyla, kurulmuş muazzam bir kompozisyonudur. Bu kompozisyonu meydana getirenler de, Ünite’den süzülüp gelen aslî icaplara intibak etmiş “büyük vazifeli sanatkarlar”dır. Yâni büyük organizatörlerdir.

*
* *

İşte, dünyanın büyük nizam ve ahenginin kudretli tertipleri içinde bugüne kadar emekleyerek gelen insanlar, artık, bugün, dünyadaki tekâmüllerinin zirvelerine ulaşmış bulunmaktadır. Büyük evren ahenginin süregelmiş olan tertipleri, şimdiye kadar dünyada bu tertipler içinde yetişmiş insan varlıklarının artık, daha ileri tekâmüllerine müsaade edecek durumda değildir. Çünkü insanlar, hidrojen âlemi imkânları içindeki bütün görgü ve deneyimlerini yapmış, buraya ait bütün gelişim kademelerini aşmış ve devrelerini tamamlamış durumdadırlar. Onların öz varlıkları, yeni ufuklara, yeni çevrelere, bol hayat ve gelişim imkânlarıyla dolu aydınlık ülkelere koşmak ve ulaşmak ihtiyacı içinde çırpınmaktadır. Onlar, büyük evren ahenginin en geniş imkânlarına kavuşmak ve o ahenkten olmaya çalışmak özlemi ve sezgisi içindedirler.

Gerçi insan hâlindeki durumlarıyla bu sezgilerinin idraklerine tam olarak varmış bulunmamakla birlikte, beşeriyet, bugün bu çırpınışın en ağır ve koyu teşevvüşü, şaşkınlığı içinde

yaşamaktadır. O, nereye gideceğini, nereye gitmesi gerektiğini henüz kestiremiyor; ama nedenini, mahiyetini bilmeksizin, kabına sığmayan hareketleriyle, muhakkak bir yere gitmek, bir aydınlığa kavuşmak, ferah bir çevreye çıkmak, içinde bulunduğu madde şartlarının ağırlığını delip geçmek ihtiyacı içinde kıvranıp duruyor. Mahiyetini idrak edemeyerek, fakat şiddetle isteyerek her ân peşinde koştuğu mutluluğun bir zerresini dahi çevresinde bulamayınca, o mutluluğun hüsrânıyla, kendisini “madde oyuncakları”nın gelip geçici zevkleri içine gömerek avutmaya çalışıyor. Fakat görünürde şaşkınlığını arttırmaktan başka bir işe yaramaz görünen bu çırpınışları, hakikatte, kader mekanizması muvacehesinde, yine, o aradığı, beklediği ve muhtaç olduğu mutluluk yollarını kendisine hazırlıyor. İşte şiddetle istedikleri, bekledikleri bu mutluluğa insanların kavuşması için, âlemin büyük ahengi içinde, gerekli tertipler elbette kurulmaktadır. Bu ileri tertipler, bugünkü dünya nizamının yavaş yavaş değişmesi ve olgunlaşmış hâle gelen yeni istek ve ihtiyaçlara göre gerekli formların meydana gelmesi zorunluluğuyla, ilâhî nizamın ahengi içinde takdir ve tesbit edilmiştir.

Şu hâlde, gelecek bütün değişmeler; insan idraki karşısında ne kadar büyük birer felâket mahiyetinde görünürlerse görünsünler, insan varlıklarının ihtiyaçlarına en uygun ve mükemmel cevaplar verici tertipler ve nizamlar altında meydana geleceklerdir. Yakında başlayacak olan olaylar, dünyada mümkün olabilen insan tekâmülüne uygun nihaî sahneleri hazırlayacak ve yüzyıllardan beri süren ıstıraplı bir dünya safhasının son perdesini bu sahnelerde kapatacaktır.

*
* *

Doğada hiçbir varlığın hiçbir ihtiyacı ihmalle karşılanmaz. Bütün tekâmül ihtiyaç ve isteklerine uygun tertipler, nizamlar ve düzenler derhal kurulur. Çünkü evren tekâmül içindir ve orada, bütün tekâmül ihtiyaçlarının giderilmesi bir zorunluluktur. Bu ihtiyaçlar karşısında kurulacak yeni nizam ve tertiplerin şekil ve yönlerine gelince: İnsan varlıklarının daha üstün hayatlara aday duruma girdiklerini ve sonsuz parlak ülkelerin kapısına dayandıklarını, söylemiştik. Fakat insanların lâıyk oldukları bu yüksek ve parlak hayatlara kavuşabilmeleri için, bu kapının açılması gerekir. İşte, özlemler peşinden kan ter içinde koştukları bu eşsiz mutluluk ülkelerine göç edebilmeleri için, insanların yapacakları küçük bir iş daha kalmıştır ki; o da, zaten açılmaya hazır bir vaziyette önlerine dikilmiş olan bu kapıyı bir fiske vuruşuyla ardına kadar açarak içeriye dalmaktan ibarettir. Fakat bunun gerçekleşmesi de yine, çok tertipli ve ahenkli birtakım olayların akışları içinde mümkün olabilecektir. Ve bunun da böyle olması insanların selâmeti için gereklidir.

Bu muazzam düzen içindeki ahenkli tertiplerin sağlamış olduğu büyük hazırlıklardan elbette birçok insan yararlanacak ve bu sayede, büyük bir mutluluk havasıyla, sonsuz imkânlar diyarındaki esirî âlemlerin ebedi hayatları içinde kanat çırpınmaya üzere, akıp gitmek fırsatını kaçırmayacaktır.

Yakında doğa şartlarında meydana gelmeye başlayacak olan köklü değişmelerde, hiçbir şeyin maksatsız ve körü körüne olmayacağını, en

ufak bir olayın bile ancak Ünite’den gelen icaplara göre, üstün vazifeli varlıklar tarafından şaşmayan ve aksamayan bir tertip ve ahenk içinde meydana getirileceğini, artık iyice belirtmiş bulunuyoruz. İşte biraz yukarıda sözünü ettiğimiz “kapının açılması” demek de; bu hakikatin insanlar tarafından idrak edilmesi, benimsenmesi ve ona göre mevcut düzenlere isteyerek, sevinerek gidilmesi, uyulması demektir. Şu hâlde, yeryüzündeki doğa şartlarının değişmesiyle meydana gelecek yeni ahengin, insanlara bu kurtuluş imkânlarını bahşetmiş olması bakımından, fevkalâde büyük bir kıymeti ve önemi vardır. Görünürde, bozuk düzen ve sıkıcı, hattâ rahatsız edici gibi durumlarda görülebilecek olan bu hâllerin, hakikatte, insanların yüksek kazançlarını sağlamaya yarayacak kıymetli birer vâsıta olduğunu unutmamak, insanların menfaatleri gereğidir. Çünkü insanlığın değişecek olan çehresi ve yeni tertiplerle kurulacak ahenk, ancak, tamamlanmış bir dünya devresinin kapanışından sonra olacaktır. İşte bunun için, dünyanın geçireceği son hazırlıklar vardır.

Bu hazırlıkların iki yönü vardır: Birinci yönü, insanlara bu dünyanın artık kendileri için elverişli bir mesken olamayacağını anlatmak suretiyle, henüz eksik kalan, gerekli bilgilerini, gözlemlerini ve imanlarını kazandırmak; diğer yönü de, sonradan gelecek basit bedenlerin tekâmüllerine elverişli, yeni bir dünyayı meydana getirmektir. □

Bilinç

Maurice Nicoll

DÜNYANIN gördüğümüz gibi olduğunu nasıl olmuş bitmiş farz ediyorsak, bilincimizi de öyle kabul ettiğimiz konusunda pek fazla bir şüphe yoktur. Bilincimiz nihai gibi görünmektedir. Bilebileceğimiz tek türde bir bilinç gibi gözükmektedir. Hafızamızdan, hatta düşünme gücümüzden ve bazen hislerimizden şüphe edebilesek de, bilincimizden şüphe etmek neredeyse hiç aklımıza gelmez. Ona asla hayatımızı algıladığımız şekle sokan bir şey gibi bakmayız. Örneğin, deneyimlerimizin, siyah ve beyaz, evet ve hayır gibi karşıtlıklara, çelişkilere, bölünmüş olması bize bilincimizin doğası (veya bilincimizin seviyesinin doğrudan sonucu olarak sahip olduğumuz zihin türü) ile ilgili bir şey gibi değil, dışsal şeylerin kendilerinin içinde olan bir şeyle ilgili görünür.

Bazı deneyimler ve kendi üzerinde yaptığı deneyler yoluyla William James 'normal uyanık haldeki bilincimizin, rasyonel bilincimizin, sadece özel bir tip bilinç olduğu, ve bunun yanında, en ince türde bir perde ile ayrılmış tamamen başka potansiyel bilinç formlarının bulunduğu sonucuna varmıştır'.

Onlar vasıtasıyla şeyleri tamamen yeni bir şekilde deneyimlediğimiz ve hayatı yeni bir yolla karşıladığımız başka bilinç hallerinin varlığından

ikna olmuş olarak, bilincin bu diğer formlarını dışarıda bırakan, evren hakkındaki hiçbir açıklamanın nihai olarak kabul

edilemeyeceğini idrak etmiştir. Mevcut bilincimizi nihai olarak kabul ettiğimiz takdirde ise, *kendimiz* ile ilgili hiçbir görüş nihai olamayacaktır.

Bilinç genelde *farkındalık* olarak tanımlanır, ama bu tanımlama aslında kelimenin kendisinin ima ettiği anlamdan daha aşağıdadır. Bilinç, kelime anlamı olarak 'birlikte bilmek' anlamını taşır. Bu yüzden bilincin gelişimi demek 'daha fazla birlikte' bilmek anlamına gelecektir, ve

bu da, daha önceden bilinen her şeyle yeni bir ilişki doğuracaktır. Çünkü daha fazla bilmek demek her zaman, şeyleri başka türlü görmek demektir.

'Bilinç' sözcüğünü sadece 'farkındalık' anlamında alsak bile onun, mümkün olabilecek tüm farkındalık olabileceğini tasavvur edemeyiz. Farkındalığın bir seviyesi olmalı ve bildiğimiz şeylerle belli bir şekilde ilişkide olmamızı sağlayan da bu olmalıdır.

Bizim gündelik bilincimiz bizi kendimizle ve şeylerle ilişkilendirir. Uyku esnasında bilincimizin kalitesi değişmiştir. O belli bir tarz farkındalık ve ilişki sağlar.

Uyandıığımızda bilincin seviyesi ve ilişkinin şekli değişir. Ama bunun

doğruluğunu kabul etmekle birlikte, yeni farkındalık ve ilişki seviyeleri sağlayan daha başka bilinç türlerinin olabileceğini düşünmeyiz.

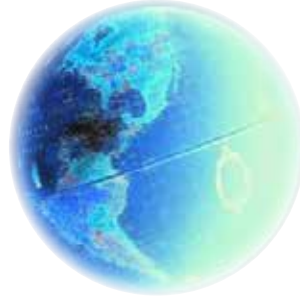
Ne de çözümsüz zorluklarımızın, çaresizliklerimizin ve cevapsız sorularımızın çoğunun, *doğal olarak sahip olduğumuz bilinç türü yüzünden zorunlu olarak var olduğunu, ve yeni bir bilinç seviyesinin onların farkında olmamızı sağlayarak ortadan kalkmalarına veya onlarla tamamen yeni bir*

ilişki içine girmemize sebep olacağını düşünmeyiz.

Bilinç bazen ışıkla karşılaştırılır. Bilincin artması ışığın artmasına benzetilir. Ama bilincin artmasının sadece daha önce bulanık olan bir şeyi daha berrak olarak görmek anlamına gelmediğini muhtemelen göreceğizdir. *Nitelik* değişmiştir. O an için onu deneyimleyen insanın kendisi değişmiştir. Değişen sadece bilincin *niceliği* değildir, onun doğası değişmiştir.

Psikolojik açıdan bakıldığında insandaki bilinç düzeyleri hakkında ne gibi kanıtlar vardır? Nörolojik öğretiler ne demektir?

İngiliz nörolojisinin öncülerinden Hughlings Jackson, sinir sistemi hakkındaki öğretilerinde onu, yüksek

olanların aşağı olanları kontrol ettiği sinir düzeylerinin entegre bir sistemi olarak tanımlamıştır.

Sinir sisteminin tek bir şey, tek bir birleşim, tek tip bir üniforma olmadığını anlamalıyız. O, birbirine uyumlanmış ve basamak prensibine göre sıralanmış, ve görünüşe göre beynin korteksi -ki beynin kendisi de farklı sinir-hücreleri katmanlarına veya düzeylerine sahiptir- tarafından idare edilen, sinir-hücrelerinin farklı gruplaşmalarından oluşan bir yapıdır.

Jackson, sinir sistemindeki yüksek bir seviyenin aksiyonu zayıfladığında, aşağı bir seviyenin aksiyonunun serbest bırakıldığını düşünmektedir. Aşağı bir fonksiyon yüksek bir fonksiyonun yerini almaktadır. Onun vurguladığı esas nokta, bu serbest bırakma faktörünü göz önüne almadıkça sinir sisteminin aksiyonunu psikolojik olarak hiç anlayamayacağımızdır çünkü bozulmuş sinir fonksiyonlarının bir çok semptomu bu *serbest bırakma fenomenine* bağlıdır.

Onun ne kastettiğini net olarak anlamak gereklidir. Bir öğretmenin erkek çocuklardan oluşan bir sınıftan

sorumlu olduğunu, öğretmenin yüksek bir seviyeyi, çocukların da daha aşağı bir seviyeyi temsil ettiğini ve bütün sınıfın belli bir tarzda çalışan 'entegre bir sistem' olduğunu hayal edelim. Öğretmen uykuya daldığında, aşağı seviye serbest 'kalır' – yani oğlanlar nasıl isterlerse öyle davranmaya başlarlar ve sistem şimdi artık tamamen farklı bir şekilde çalışmaktadır.

Bu sadece öğretmenin uyumasından kaynaklanan bir olgu değildir (ki Jackson bunu negatif faktör diye adlandırır –herhangi bir gösterge veya belirtiyeye yol açan bu olgunun kendisi değildir), ama daha ziyade çocukların üstünden kontrolün kalkması ve bunun düzensizliğe yol açmasıdır. Başka bir deyişle, eğer sinir sisteminin yüksek bir seviyesi çalışmıyorsa, *onun fonksiyon görmemesi kendi içerisinde anlaşılabilir.*

Ortaya çıkan yalnızca aşağı seviyenin serbest kalmış aktivitesi olacağından, yalnızca bu incelenebilir. Yüksek seviyenin fonksiyonu orada değildir ve *onun doğasını ortaya çıkarmak imkansız olacaktır,*

çünkü biz yalnızca aşağı bir seviyenin serbest kalmış aktivitelerini algılayıp inceleyebiliriz.

Öğretmenin uykuya dalınca görünmez olduğunu ve bizim bir sınıfın nasıl işlev görmesi gerektiği hakkında hiçbir şey bilmediğimizi var sayalım. Biz sadece belli sayıda ve düzensiz bir durumda erkek çocuklar görürüz. Biz bu düzensizlikten bir sınıfın nasıl olması gerektiği ile ilgili hiçbir çıkarımda bulunamayız. Bu bizim için bilinmez olarak kalacaktır.

Yüksek fonksiyon olmadığında zorunlu olarak aşağı fonksiyon ortaya çıkar ve bu sonuncusu *farklı bir düzene* sahiptir. Yüksek fonksiyonlar aşağı olanlardan çıkarsanamaz. Bu soruyu *bilinç seviyeleri* bakış açısından düşünecek olursak, o zaman normal seviyemizin altında, başka bir düzende daha aşağı bir seviye vardır. Normal bilinç seviyesi bozulunca, Jackson burada aşağı seviyeden aktivitelerin serbest kalmasına bağladığı rüyaya-benzer hallerin sıklıkla belirgin bir şekilde ortaya çıktığını gözlemiştir.

Ortaya

başka bir bilinç kalitesi çıkar, çünkü bu seviyede şeyler birbirlerine alışla gelmiş seviyede mümkün olmayacak bir şekilde bağlanabilirler ve biz yüksek seviyede mevcut olmayan fantastik etkilere, kabuslara vs. açık hale geliriz. Şahsiyette çok dikkate değer çelişkiler varsa, bu rüyaya-benzer hal herhangi bir zamanda ortaya çıkma ve hayatla karışma eğilimine sahip olur.

Her zamanki bilinç seviyemizin *en yüksek* formdaki bilinç seviyesi olduğuna veya insanlar için mümkün olabilecek tek deneyim olduğuna inanmaya hakkımız yoktur. Kişinin içsel deneyim eriminin zorunlu olarak rüya hali veya normal bilinçle sınırlı olduğunu söyleyemeyiz. Yalnızca zaman zaman uyandıığımız her zamanki bilinç seviyemizin üstünde bir seviye bulunması bir yana, *bu meydana geldiğinde her zamanki bilincimizin daha büyük bir sistemin içine dahil olduğu* olasılığını da göz önüne almalıyız.

Bu açıdan bakıldığında bizim her zamanki bilincimiz bir serbest bırakma fenomeni olarak ele alınabilir. Bizim kendimizi *parçalara ayrılmış ve birleştirilmemiş*

bireyler olarak incelememiz doğru olurdu. Psikolojik açıdan, kanıtlara dayanarak söylenebilecek olansa, sinir sisteminin normal şartlar da tam kullanılmıyor görüldüğüdür. Ancak bu tür bir kanıtı, klinik olarak söylemek gerekirse, ortaya koymak kolay değildir. Konuya psikolojik açıdan yaklaşmak gerekir.

İnsanın duyuşal görüş açısı seviyesinde kaldığı sürece varlığının entegrasyonu veya uyumunu bulamayacağı ile ilgili çok eski bir fikir vardır. Duyusal bir varlık olarak, yalnızca duyuşlardan yola çıkarak düşünen ve 'dışarı', görünen hayata, dönen bir varlık, *kendisi* olan karşısında ölü olarak kalır.

Onu, evrenin duygusal tarafından gelecek her hangi bir şey de harekete geçirmez.

Modern bakış açlarına oranla daha zengin ve daha tamam olan daha eski görüşlerde, insan uçsuz bucaksız, yaşayan bir evrenin çerçevesi içinde yaratılmış bir varlık olarak yer almaktadır; yani evren içinde ve yaşayan evren tarafından yaratılmış olarak. Böylece, sadece insan dünyada yer almıyor, *dünya da onun içinde yer alıyordu*.

Basamak fikri veya 'mükemmellik derecesi' fikri, insan ve evren üzerine olan eski nosyonların çoğuna sızmıştır. Evren farklı basamaklardan oluşur. Ve insan, içinde bilinç ve anlayış gibi zihnin değişik seviyelerinden meydana gelmiş basamaklar olan çok karmaşık bir yaratım olarak kabul edilirdi. Bu seviyelerden *duyuşal* olanı en aşağı olarak görüldü. □

Çeviren: Gülbin Aker

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMekte OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Şifacılık, Şamanizm ve Yoga

Gül Öner

2. Bölüm

Şamanik yolculuk temelde kişinin kendi içsel bir durumu için, ya da bir şifa çalışması kapsamında bir problemin kökeninde yatan sebepleri bulmak adına bir başkası için gerçekleştirilir. Şamanik yolculukta niyet önemlidir, yani yolculuğun ne için yapılacağı belirlenmelidir. Yolculuk süreci meditasyona benzetilebilir, ancak bazı meditasyonlarda olduğu gibi mutlak boşluğu deneyimlemekten ziyade, yolculuk süreci niyet kapsamında bilinçli imgelemeler, algı düzeyleri ve duygularla başlatılır. Yolculuğun devamında bilincin yönetmediği ve kendiliğinden ortaya çıkan imgeler, duygular veya fiziksel tepkiler niyetin ya da sorunun çözümlenmesine yönelik yol gösterici niteliktedir. Önemli olan zihnin geri plana çekilmesi ve içsel süreçlerin olduğu gibi, herhangi bir değerlendirme ve analize tabi tutulmadan algılanabilmesidir.

Şamanik yolculuklara erk hayvanları, ruhsal rehberler ve atalarımız eşlik eder. Erk hayvanları koruyucu ruhlar olarak da bilinirler. “Şamanik kültürlerde doğduğumuz zaman en az bir hayvanın ruhunun yaşamımız boyunca bizi korumak ve rehberlik etmek için gönüllü olduğuna inanılır; bu bizim erk hayvanımızdır. Bir kişi erk hayvanının bilinçli farkındalığına sahip olduğunda yardım ve rehberlik istemek için onunla şamanik yolculuk ile doğrudan iletişim kurabilir.”¹ Her insan farklı olduğundan yapılan şamanik yolculuklar da farklıdır.

Daha doğrusu, herkes şamanik yolculuğu farklı yaşar ve içsel süreçlerini kendine özgü şekillerde algılar. Yolculuk esnasında edinilen bilgiler tamamen simgesel olabileceği gibi açık ve net ifadeler şeklinde de olabilir.

Buraya kadarki bilgilerden anlaşılacağı üzere şamanizm bugün hala yaygın olarak kullanılan en eski şifa geleneğidir ve şamanik yolculuk aslında kişiyi bütünlüğe ve kendini bilmeye götüren bütünsel bir şifa yolculuğudur.

¹ Şamanik Yolculuk, Sandra Ingermann

Yoga

GÜNÜMÜZ anlayışına göre baştaki üç kavram arasında en farklı görüneni yogadır çünkü günümüzde yoga ağırlıklı olarak fiziksel boyutuna indirgenmiştir. Fakat yoga aslında insanı fiziksel beden yükünün esaretinden kurtarmak isteyen spiritüel bir yoldur. Bütünsel bir sistemdir.

Sanskritçe bir kelime olan yoga birleştirmek, bütünleştirmek ve boyunduruk altına almak anlamına gelir. Bedeni, zihni ve ruhu birleştirmeyi, yani geniş anlamda birliğe, bir olmaya, uyuma, bütüne ulaşmayı ifade eder.

Buradaki boyunduruk altına alma kavramını biraz daha açmak gerek çünkü bunun birleştirmek, bütünleştirmek ile bir ilgisi yokmuş gibi görünüyor. Yoga, kökleri Hinduizmde ve kısmen Budizmde yatan geçmişi beş bin yıldan daha gerilere dayanan bir Hint felsefesidir. Ve doğal olarak bu öğretilerin imgelerinden etkilenmiştir. Bu öğretilere göre kişi fiziksel beden arabasında yolculuk yapan bir yolcu, bir gezgin olarak ele alınır. Araba bedendir. Araba sürücüsü, yani arabaya yön veren kişi akli, zihni temsil eder. Arabayı çeken beş at vardır ki, bunlar da beş duyumuza karşılık gelir. Arabada oturan yolcu ise bizim özümüz, ruhumuzdur. Ve işte hepsini bir arada tutan, birleştiren ve bir bütün yapan koşum takımları, yani boyunduruk altına alma Hintçede yoga ile ifade edilir.

Yoganın felsefi temelleri Yoga Sutra'larında anlatmıştır. Patanjali'nin Yoga Sutra'larında anlattığı klasik yoga, Ashtanga Yoga, yani sekiz basamaklı ya da kollu yogadır. Tarif edilen, bu

sekiz basamağı uygulayarak zihin dalgalarının, yani düşünce dalgalarının sakinleştirilip azaltulması ile öz varlığa ulaşma yoludur.

Ashtanga yoganın sekiz kolu şunlardan oluşur:

1- Yama'lar; bunları kısıtlamalar olarak tanımlayabiliriz. Bir yoginin uyması gereken sınırlamaları belirtir. Kendisi dahil hiçbir canlıyı incitmek (ahimsa), yalan söylememek (satya), hırsızlık yapmamak (asteya), arzularını kontrol (brahmacharya) ve aç gözlü olmamak (aparigraha) bir yogide öncelikle olması gereken şeylerdir.

2- Niyama'lar; bunlar çoğaltılması veya yapılması gerekenler olarak çevirebilir. Niyamalar, temizlik (saucha), hoşnutluk (santosha), disiplin (tapas), kişisel çalışma (svadhyaya) ve tanrıya adanmışlık (ishvara pranidhana)'dır.

Hem Yama hem de Niyama kavramlarının her biri oldukça derin anlamlar içermektedir, fakat bunlar bu yazının kapsamını aşacağından sadece kısaca değinilmiştir.

3- Asana, bedensel duruş veya poz olarak çevirebilir. Günümüzde yoganın en bilinen basamağıdır. Uygulamada

önemli olan duruşa bilinçli girmek, doğru nefes, duruşta bilinçli kalmak, ve duruştan yine bilinçli bir şekilde çıkmaktır.

4- Pranayama, nefes kontrolüdür. Prana evrensen yaşam enerjisidir ve yaratılan her şey de var olduğuna inanılır. Nefesle içimize bu evrensel hayat enerjisini alırız. Prananın düzenlenmesi Pranayamadır. Zihin ve beden nefesi izler. Bu bakımdan düşünce dalgalarının sakinleştirilip azaltılması açısından önemli bir basamaktır.

5- Pratyahara, duyuların dış dünyadan çekilmesi ve içe yönlendirilmesi anlamına gelir. Bilincin bu içe dönüşüyle duyuların ve duyguların genel itibari ile daha bilinçli ve kontrollü hale gelmesi hedeflenir.

6- Dharana, odaklanmak veya konsantrasyon diye çevirebilir. Yedinci basamaktaki meditasyonun aksine burada kişi daha önceki basamaklarda

sakinleştirdiği zihnini bilinçli bir şekilde bir noktaya odaklar. Bu bir nesne, bedenindeki bir nokta, bir Mantra, nefesi veya boşluk olabilir.

7- Dhyana meditasyon demektir. Zihin başka yönlere sapmadan altıncı basamaktaki konsantrasyonu sürdürürse bilinçli bir çabayı gerektirmeyen meditasyonun yüksek şuur durumları başlar. Meditasyon, egonun ve düşüncelerin önemini yitirdiği saf bir gözlem deneyimidir. Meditasyonda zamansızlık ve evrensel bağlılık durumu yaşanır.

8- Samadhi, aydınlanmaktır. Samadhi söylesel düşüncenin durduğu ve uyanıklık, düş ve derin uyku hallerinin ötesinde bir şuur durumunu, bir süper bilinç halini ifade eder.

Patanjali'nin deyişiyle bu sekiz basamak tamamlandığında yoga başlar, yani bütünden ve uyumdan olmaya başlarız.

Yoganın sekiz basamağına kısaca göz attuktan sonra açıkça anlaşılıyor ki, yoganın amacı çeşitli teknikler kullanarak insanı tekrar kendi ilahi evrensel gücü ile bir araya getirmek, birleştirmek ve kendini gerçekleştirmesini, aydınlanmasını ve yeniden uyumdan olmasını sağlamaktır. Bu açıdan bakıldığında yoga hem zihinsel hem ruhsal hem de bedensel bir şifa yoludur. Asanalar ile bedensel sağlığımızı koruyup ve bedenimizi güçlendirmenin yanı sıra tüm basamakların yardımıyla kendi içimize dönüp içimizdeki dengesizlik ve uyumsuzlukları keşfetme ve kendimizi bunlardan arındırma, bütünselliğe erişme olanağına sahibiz. Başka deyişle, yogayı kendini tanımaya, kendini bilmeye götüren bir yol olarak da tanımlanabiliriz.

Yoga metinlerinde hastalık bilimi etraflıca ele alınmış ve zihne bağlı olan ve olmayan türlerinden detaylı bir şekilde bahsedilmiştir, ancak burada bu yazının kapsamı bakımından sadece kısaca değinilecek. Yoga metinlerine göre enfeksiyon temelli olmayan dengesizlikler, yani hastalıklar bedenin zihinsel katmanında başlar. Bu aşamada fiziksel belirtileri henüz olmamakla birlikte söz konusu dengesizliklerin güçlenmesiyle bunlar kendilerini dışsal olarak da göstermeye başlar. Buna bağlı olarak uygun ve uyumlu teknikler ile rahatsızlığın birincil sebebi olan düşünce ortadan kaldırıldığında, bütün bedensel rahatsızlıklar da ortadan kalkacaktır. Böylece daha önce değinilen "bütün enerjiler düşünceyi izler" özdeyişi burada da karşımıza çıkmış oldu.

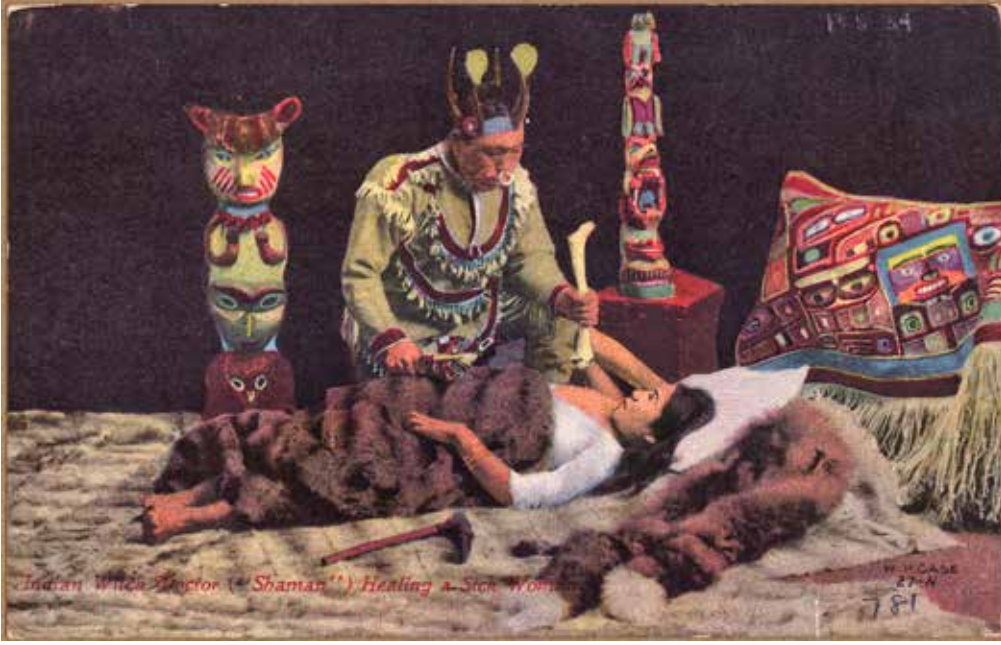
Başlangıçta birbiriyle ilgisi yokmuş gibi görünen kavramların,

aslında ne kadar benzer ve iç içe olduğunu fark etmek çok heyecan verici. Aralarındaki bağlantı çok açık. Şamanizm günümüze kadar dünyanın farklı bölgelerinde başarıyla uygulanan insanlığın en eski bütünsel şifa sistemidir. Yoganın da konusu bütünlük, birlik, denge, beden-zihin-ruh bütünlüğüdür.

Yogadaki asanalar, yani bedensel duruşlar doğayı gözlemleme sonucunda ortaya çıkmıştır ve hayvan ya da bitki isimlerine sahiptir. İlk yogiler aynı zamanda şamandı, ve doğada yaşar, doğanın içinde meditasyon yaparlardı. Bu yogiler nefes, meditasyon ve diğer tekniklerle farkındalığın ve kendini keşfetme yolculuğunun öncüleridir. Onlar için bütün bunlar ve doğayla olan meditatif iletişim yoganın kökleri idi.

İnsanın enerjiye ihtiyacı olduğunda, bunu başka insanlardan değil, öncelikli olarak doğadan alır. Doğaya çıkıp özgür ve derin nefesler alıp vermek insana hemen taze güç verir ve zihnini sakinleştirir çünkü doğadaki her şeyde enerji vardır. Bu yüzden açık havada doğanın içinde, bahçede, parkta ya da deniz kıyısında yoga yapmak en güzelidir. Böylece doğadan esinlenen bir teknik (asana) ile doğayla doğrudan bir bağlantı, çevreyle bir bütün olma duygusu yaratılmış olur.

Yoga ve şamanizm bütünü varlığını (her şey birbiriyle bağlantılıdır) bilinçli olarak deneyimlemeye dayanır ve her ikisi de yaratılmış olan her şeye -insan, hayvan, bitki, mineral, canlı cansız tüm varlıklar- sonsuz bir saygıyla yaklaşır. Bu kadim öğretilerin ışığında bütün olma, kutsal olma ve tekrar bir olma yolunda ilerleyen kişiler ihtiyaç duydukları gücü bilinç, disiplin, güven, özveri, sabır ve sevgide bulacaklardır. Şifanın olabilmesi için tüm hayatımızın bütünsel bir yönelişte olması gerekir.

Şifa, sadece cerrahi bir müdahale veya bir onarım süreci değildir, şifa aynı zamanda hastalık meydana gelmeden hastalığın önlenmesi sürecidir, yani bilinçli gıda, egzersiz, dua, dans, bitkisel ilaçlar, nefes çalışmaları ve meditasyondur. Ve binlerce yıldır bunu hem yogiler hem de şamanlar biliyor. Şaman için ilaç içilen bir hap değildir, onun için ilaç daha çok merkezinde olmaktır. Kendi

merkezini hissetmek ve dengede olmak, tıpkı yoginin meditasyonda ortasını, dengesini bulması gibi.

Yoganın ana vatanı olan Hindistan'daki birçok ibadet ayini, toprağın ve elementlerin kutsanması dahil şaman ritüellerine dayanmaktadır. Hindistan ve Nepal'de birçok yogi olan şaman ya da şaman olan yogi ile karşılaşmak mümkündür. Oradaki bakış açısı batı dünyasındaki kadar dar değildir.

Elbette batıdaki hızlı nüfus artışı, yeşil alanlardan yoksun büyük şehirlerde apartmanlardaki yaşam, hava ve su kirliliği, kimyasal işlemlerden geçirilmiş işlenmiş gıda maddeleri, bütün bunlar doğayla olan bağlantımızın kesilmesinde etken oldu. Günlük hayatın rutininde sıkışık kalmak, kişisel potansiyelimizi ortaya çıkaracağına bizi daha çok hasta eden bir iş hayatı, stres ve korku içinde yaşamak, zihnin hayali fikirleri

ve kalıpları peşinde koşmak ise bizi kendi içsel doğamıza yabancılaştırdı. Özellikle Batı dünyasındaki durum enerjiyi içimize, asıl gücümüzün kaynağına, gerçek doğamıza yönlendirmek yerine depo boşalana kadar enerjiyi dışa aktarmaktan ibaret.

Günlük yaşamda iş ve aile arasında gidip gelirken öz varlığımızın özlediği dinginliği ve bütünlüğü bulabilmenin tek yolu kendi üzerimizde çalışmaktır. Herkes kendisi için bütüne giden en uygun yolu bulabilir, şamanizm ile yoga bu bağlamda birbirine zıt değil, aksine aynı hedefe götüren yollardır. Şamanizm ve yoganın zenginliği uygulayan kişiyi hızlı bir bilinç genişlemesiyle tam bir uyanıklık haline getirmelerinde yatar. Bir olma sezgisini, içsel dengeyi kazandırır. Kişi bedenini bütünlüğü içinde algılar ve spiritüel köklerine yaklaşır.

Hem yogaya hem de şamanizme ilgi duyan ve her ikisine de kendisini yakın hisseden bir kişinin bu iki yolu birleştirmeyi düşünmesi gayet doğaldır. Şamanik yoga veya yoga ile şamanik yolculuk kavramları çok yaygın olmamakla birlikte oluşmaya başlamış durumda. Her iki yolun çeşitli unsurlarını farklı şekillerde birleştirmek mümkün. Şamanik yolculuğa çıkmadan önce Pranayama uygulamaları yapmak, yoga çalışmasının sonundaki derin gevşemede (savasana) şamanik yolculuğa çıkmak veya yoga duruşlarında erk hayvanlarını deneyimleyip onları kendi bedenimizde hissetmek ve içgüdülerimizle onlarla iletişime geçmek bunlardan birkaçı olabilir.

Belli aralıklarla doğa içerisinde tam günlük çalışmalar yapılabilir.

Yoga, nefes çalışmaları, meditasyon, trans dansı, şamanik davul ve ritüeller eşliğinde içimizdeki ışıklı savaşa yolculuk, o günkü niyetimiz ile ilgili onu destekleyecek asana ve nefes çalışmalarının ardından çıkılan şamanik yolculukta kendimiz hakkında keşfettiklerimiz doğrultusunda bırakmak ve almak istediklerimiz için günü bir ateş ritüeli ile tamamlamak. Olanaklar sınırsız.

Hakikat değişmez ve her yerde karşımıza çıkar, hatta kendi içimizdedir. Hakikati bulmanın, bütünselliğe ulaşmanın çeşitli yolları ve bu yolların tek tek veya birlikte sunduğu sonsuz olanakları vardır. Dünya nüfusu neredeyse 7,5 milyarı bulmuş durumda. 7,5 milyar insanın parmak izi bile birbirine benzemezken, hakikat ve bütünselliğe giden yolları niye birbirine benzesin ki. Hangi yol olursa olsun, asıl olan kaynağımıza ulaşmak, öz varlığımızla bağlantı kurmak ve kendimizi bilmektir. İnsan varlığının sonsuz hayatı içerisinde dünya hayatı onun tekamül yolunda sadece bir geçiş noktasıdır. "Ve insan varlığının değeri ve gücü de bu geçişte varoluşunu ve gücü bilmesindedir."² □

Kaynakça:

- Işık Elleri*, Barbara Ann Brennan.
Hastalık İyileşmeye Giden Yoldur, Thorwald Dethlefsen / Ruediger Dahlke.
Şamanik Yolculuk, Sandra Ingerman.
Yoga Eğitmenliği Uluslararası Sertifika Programı Ders Kitabı, Alper Bayraktar.
Yoga Dergisi, Bütünsel Şifa: Alternatif ve Tamamlayıcı Tıp, Fatih Küçükkuysal.
Das Herz des Yoga, Max Strom.
 de.wikipedia.org
İlâhî Nizam ve Kâinat, Bedri Ruhselman.
Ich Bin Jetzt, Su Bussan.

Ölüm

Dr. Bedri Ruhselman

DÜNYAMIZDA hangi tabiat kanunu vardır ki bize ölüm kadar tabii görünsün? Her olay mümkün olabilir veya olmayabilir fakat yalnız bir tek olay vardır ki o mutlaka olacaktır. Buna biz *ölüm* deriz.

Ölüm, canlı varlıklara ait bir olay olmakla beraber ruhun hayatı ile doğrudan doğruya ilgili olmayan bir şeydir. Ölüm, cansız maddelere, daha doğrusu bu maddelerle ruhun ilişkilerine ait bir değişme halinden başka bir şey değildir.

Organizmada iki büyük hayati fonksiyonun iflası insan ölümünü kesin olarak nitelendirir. Bunlardan biri nefesin, diğeri de kalbin durmasıdır. Bu iki olay birbirine o kadar sıkı sıkıya bağlıdır ki bunlardan birisinin az veya çok devamına mutlaka diğeri de eşlik eder. Ve bu iki fonksiyonun sona ermesinden sonra insan vücudu yavaş yavaş maddi değişimlere, dağılmalara, daha doğrusu maddi oluşumları itibarıyla yok olmaya mahkum kalır. Ve artık onu hiçbir süreç tekrar eski canlı haline getiremez.

Ölüm bir zorunluluktur. Bu zorunluluğu anlamak, insanın tekamül ihtiyacını ve madde kainatındaki varlığının zorunluluğunu anlayıp kabul etmekle mümkün olur.

Ölümün Görünen Anlamı

CANLI İNSAN kişilik sahibi bir varlıktır. Hayvanlarda da hal böyledir fakat bunlardaki kişilik derece derece basitleşir. İnsanın kendine özgü bir oluş hali vardır. Bu hali meydana getiren unsurlar arasında insanın duyuş ve düşünüş tarzlarıyla bu duyuş ve düşünüşle ilgili işgörümler yeteneği bulunur. O, bu sayede dışarıdan gelen iyi kötü, yapıcı veya yıkıcı bütün tesirlere karşı harekete geçer ve kendi varlığını korumaya çalışır.

Bu çalışma son dakikaya kadar devam eder. Son dakika yaklaştıkça vücudun bütün hayati fonksiyonlarında bir düzensizlik, bir ağırlık baş gösterir. Bu halin hastalık kelimesiyle nitelendirdiğimiz ağır şekillerinden fenalık hissi dediğimiz hafif şekillerine kadar birçok dereceleri vardır.

Maddi hayattaki bu durgunluk ve bozukluk halleri bütün önlemlere ve arzulara rağmen artıkça artar. Nihayet son

dakikaların yaklaştığını haber veren hastalık çanı çalar.

Hasta genellikle ölmek istemez. Ve dikkat edilirse çoğu zaman ölümden kaçma arzusuna korku hissinin eşlik ettiği görülür. Ölüm fikri son dakikalarda insanı en korkunç kabuslar içinde yaşatabilir. Hatta o kadar ki hastayı o sırada en çok üzen şey bu kabustan ileri gelen şuursuzca bir korkudur. Bütün bu tesirler altında ölümden kaçmaya çalışan insan, etrafındakilerden yaşayacağına, ölmeyeceğine dair ümitsizce güvence bekler.

O sırada kendisine söylenecek en belli bir yalan sözden bile bir teselli duymaya çalışır. Fakat bütün bunlar boşunadır. Çünkü çoğunlukla o da iyice inanmıştır ki hayatında sürekli kafasından kovmayı başaramadığı ölüm fikri gerçekleşmek üzeredir ve bunu hiçbir şey durduramayacaktır.

Ölümün eşiğinde bulunan insanda ölümle hayat arasında şiddetli bir mücadele vardır. Fakat dikkatli bir gözlemci bu tabloyu seyrederken görür ki burada dağılmak veya başka maddi bir şekle dönüşmek istemeyen fizikoşimik¹ bir varlığın değil, fizikoşimik varlığını bırakmak istemeyen ve bilinmeyen bir diyara doğru sürüklenip gitmekten endişe duyan başka bir varlığın karşısında bulunmaktadır. Hele bu mücadelenin,

hayatını fena kullanmış veya ademci² fikirlerle beslenmiş kimselerde daha şiddetli olması, o gözlemcinin ayrıca dikkatini çeker.

Can çekişenin ve etraftakilerin ölüme engel olmak için gösterdikleri bütün çabalar boştur. Ne doktorun dolaşım ilaçları, ne hasta yanındakilerin kuru tesellileri ne de bizzat hastanın ölmek için yaptığı mücadeleler fayda vermez. Her zaman olduğu gibi şimdi de yüksek tabiat kanunu hükmünü yapacak ve bütün gafilce ve cahilce dirençleri kıracaktır.

Nihayet hastanın şuuru bulanmaya başlar. Bir uyuşukluk hali, hatta tatlı bir dinlenme hali ortaya çıkar. Bütün ağrılar diner, ıstıraplar durur. Hasta bütün hayatı süresince geçirdiği ölüm korkusunun boşunalığını kendisine haber veren bu ilk işaretlerin manasını çoğunlukla henüz anlayamaz. Fakat artık şiddetli mücadele kalmamıştır. Yalnız bedende görülen şey ruhun ondan kurtulmak için yapmakta olduğu sarsıntılardır. Böylece bir taraftan hasta hakiki hayatına girerken diğeri taraftan etrafındakiler hala işin farkında olmadan onu “ölümün pençesinden” kurtaramadıklarına üzülürler. Fakat şurası muhakkak ki

² Ademcilik: Yirminci yüzyılın başında Rusya’da ortaya çıkan bu edebiyat çığırı, simgecilğe (sembolizme) karşı bir tepki olup eşyayı sanki Adem’in gözüyle görüyormuş gibi mistikçilikten uzak bir kavrayışla kavrayarak, gerçek anlamında kullanılmış kelimelerle anlatılmak yoludur. Bu çığıra Dorukçuluk da denir. (RM)

¹ Fizikoşimik: Fizikokimya, fiziksel kimya, kimyasal işlemlerde fizik kavramların incelenmesi. (RM)

eğer onların bu arzusu gerçekleşse ve hastanın fikrini sorabilseler hasta çok defa bu isteği şiddetle reddedecek ve yoluna engel olmamalarını onlardan isteyecektir. Deneyimlerin ve tebliğlerin öğrettiğine göre burada ruhun bir tek arzusu vardır, o da önünde açılmakta olan yeni aleme doğru attığı adımlarını sıklaştırmak ve kendisini ezen maddi yükünden bir an evvel kurtulmaktır.

Bütün şiddetli çabalarına rağmen bedeninin kuvvetli bağlarını güçlkle koparan ruhun bedende tezahür eden çırpınırları da çoğunlukla dışarıdakiler tarafından yanlış yorumlara uğrar. Ve pek az kimse bunun kurtuluş yolunda sarf edilmekte olan yüce bir çaba olduğunu anlayabilir. Ara sıra işitilen şiddetli hırıltular, bedende görülen silkinmeler ruhun serbestleşmek için gösterdiği çabaların dünyamızdaki son maddi belirtileridir. Ruh hemen hemen bedenini bırakmış gibidir. Hayat sahibi bir yüzün sürekli değişen ifadeleri artık bu cesette kalmamıştır. Yalnız son bir tek ifade orada sabit olarak yerleşir ki o da ruhun bedende ortaya çıkan son duygularına ait bazen büyük bir huzurun ve çoğunlukla korkunç bir ıstırabın ifadesidir. Bu şekilde donuk bakışlarla, sönük dudakların son sözünü söylemek ister gibi titreyişleriyle etrafındakilere heyecanlı ve üzüntülü dakikalar, saatler ve hatta günler geçirten can çekişmenin son tablosu tanımlanırken

şiddetli bir iki çırpınma, bir iki çene oynatışı ve nihayet önüne kattığı bir miktar köpüğü göğüstten boğaza kadar sürükleyen son hırıltılı nefes sahnenin perdesini kapatır. Ve o zaman yalnız maddelere özgü olan bedeninin atıl hali bir anda ortaya çıkarılır.

Bu sırada neler olur, kaba bir gözün tam miyopluğu içinde görebildiği bu olayların arkasında diğer ne gibi maddi olaylar gizlenmiştir?

Yine ölümün görünen diğer bazı belirmeleri daha vardır ki bunu ancak hassas insanlar görebilir. Bunun kendiliğinden olma veya deneysel gözlemlere dayanan birçok örnekleri vardır. Bir tanesini yazıyorum; bu, Dr. Burgess'in Dr. Hodgson'a göndermiş olduğu ve sinir uzmanı Dr. Renz'in şahitlik ettiği bir vakaya aittir.

“Zavallı eşimin son beş saatlik hayatı sırasında gözümün önünde meydana gelen şeylerden sonra acaba zihnen bir halüsinasyona mı uğramıştım, yoksa aksine bir durugörü yetisi mi kazanmıştım meselesini çözemeyecek bir hale geldim.

“Bu olayları yazmaya başlamadan önce bunları okuyacak olanların ilgisi bakımından şunu ilan ederim ki ben asla ne alkolik içkiler, ne morfin ne de kokain kullanmış değilim. Her şeyde daima ılımlıydım, ılımlı oldum. Asabi mizaçlı değilim, zihnen hayali bir adam değilim. Daima hesaplı, sakin ve metin bir insan olarak tanınmışımdır. Şunu da eklemeliyim ki ben, medyumsal materyalizasyon olaylarıyla, görünen astral bedenleriyle spiritüalizme sadece inanmamış olmakla kalmadım, aynı zamanda bu kuramların daima düşmanı oldum.

“Eşim 1902 senesi 23 Mayıs ayının Cuma günü saat 11:45'te ölmüştü.

O gün öğleden sonra saat dörtten itibaren bütün ümitlerin kaybolduğunu anlamıştım.

“Uğursuz saati beklemek üzere birçok dostlarla beraber yatağın etrafına toplanmıştık. Doktor ve iki hastabakıcı hemşire de vardı. Ben can çekişen eşimin yatağının başucuna oturmuştu. Sağ elini elimle tutuyordum. Dostlar odada dağılmışlardı. Bazısı oturuyor, diğerleri ayakta duruyordu. Hiç kimse konuşmuyordu. Herkes hastanın gittikçe zayıflayan solunum hareketlerine dikkat ediyordu. Hiçbir değişiklik olmadan böylece iki saat geçti. Hizmetçi akşam yemeğinin hazır olduğunu haber verdi fakat bundan kimse yararlanmak ister görünmüyordu. Saat 06.30'da ben dostlara, doktora ve hastabakıcılara zaman geçirmeden yemek yemelerinin ısrarla rica ettim. Çünkü bekleme daha uzayabilirdi. Önerim kabul edildi.

“Bundan 15 dakika sonra, yani saat 06:45'te (saatin doğruluğundan eminim çünkü karşımda bir saat vardı) kapıya doğru baktım. Eşiğin üzerinde ve havada birbirinden ayrı, yatay durumda bulunan, çok belirgin üç küçük bulut gördüm. Bunlardan her birinin boyu yaklaşık 1,5 metre uzunluğunda, eni de 15-20 cm kadardı.

“Benim ilk düşüncem şu oldu: (Bu haksız hükmümden dolayı özür dilerim.) Eşiğin öbür tarafında sigara içilmiş ve sigaranın dumanı odaya girmişti. Bu işi yapanları paylamak üzere bir hamlede yerimden fırladım. Gördüm ki ne eşikte, ne koridorda, ne de odada kimse yoktu. Şaşırılmış olarak tekrar odaya döndüm ve bu küçük bulutlara bakmaya başladım. Bunlar ağır ağır

fakat güvenle yatağa yaklaşıyorlardı. Yatağı tamamıyla kucakladılar. Ben bu bulutların arasından bakarken can çekişen eşimin yanında, boyu bir metreden büyük olmayan bir kadın şekli gördüm. Şeffaftı. Fakat aynı zamanda altın renginde parlak bir ışık yayıyordu. Manzarası o kadar ihtişamlıydı ki bunu kelimelerle tarif etmek mümkün olamaz. Üzerinde Yunan tarzında, kolları uzun, geniş ve sarkık bir elbise vardı. Başında da bir çelenk bulunuyordu. Bu kadın muhteşem güzelliği içinde bir heykel gibi hareketsiz dikiliyordu. Ellerini eşimin başına uzatmıştı. Ve bir misafiri sevinçle fakat ciddiyetle karşılayıcı bir hal gösteriyordu. Az çok belirgin diğer şekiller de etrafında dalgalanıyordu.

“Eşimin üzerinde yatay durumda çıplak beyaz bir şekil uzanmıştı. Bu şekil, sol gözüne temas eden kordonla can çekişen eşimin bedenine bağlı bulunuyordu. Bu tıpkı onun astral bedeni gibiydi. Asılı bir halde duran bu şekil bazı anlarda tamamıyla hareketsiz bir halde duruyor ve sonra kasılıyor, ancak 40 cm uzunluğunda küçük bir ölçü alıncaya kadar küçülüyordu. Fakat kadının şeklini daima muhafaza ediyordu. Baş mükemmeldi, beden mükemmeldi, kollar ve bacaklar mükemmeldi. Astral beden kasılıp küçüldüğü zaman şiddetli bir mücadele başlıyordu. Bedenden mutlaka kurtulmak ve serbestleşmek için şiddetli çırpınmalar ve etrafın hareketleri görülüyordu. Yoruluncaya kadar bu mücadele devam ediyor ve onun arkasından bir sükunet devresi geliyordu. Bu devrede astral beden büyümeye başlıyor fakat biraz sonra tekrar küçülüyor ve önceki mücadele yine kendini gösteriyordu.

“Eşimin son beş saatlik hayatında bu sersemleştirici vizyonu aralıksız bir şekilde gördüm. Gözlerimi kapadığım zaman veya dostlarla konuşmak üzere onlara baktığım zaman veya başımı diğer bir tarafa çevirdiğim zaman bu vizyon kayboluyordu fakat tekrar yatağa bakınca aynı hali önceki gibi görüyordum.

“Bu beş saat süresince başımda, kol ve bacaklarımda garip bir ağırlık duyuyordum. Göz kapaklarımda, sanki uyku halinde olduğu gibi ağır olduğunu hissediyordum. Vizyona eşlik eden bu haller beni aklımdan korkutmaya başladı. O kadar ki çoğunlukla doktora hitap ediyordum ve ‘Doktor, deli oluyorum,’ diyordum.

“Nihayet uğursuz saat geldi. Son bir kasılmadan sonra can çekişen eşimin nefesi kesildi ve aynı zamanda astral şeklin kendisini kurtarmak için çabasını iki kat artırdığını gördüm. Görünen bir ölü halini alan eşim birkaç saniye sonra tekrar nefes almaya başladı. Son olarak iki, üç nefes daha aldı ve hepsi bitti. Son nefes ve son kasılmasıyla beraber astral bedeni bağlayan kordon koptu. Bir anda astral bedenim kaybolduğunu gördüm. Aynı

zamanda diğer ruhani bedenler ve odaya giren bulutlar da birdenbire kayboldu. Ve şu da gariptir ki üzerimde bulunan ve beni sıkıntıya sokan ağırlık da kayboldu. O kadar ki kendimi gereken hüzünlü merasimi hazırlamak ve idare etmek için gereken emirleri verecek halde her zamanki gibi sakin, metin ve tedbirli buldum.”³

Bu kişinin bir halüsinasyon⁴ geçirdiğini söyleyecekler bulunur. Ancak sinirlilikle akıllarına hemen ilk gelen hükmü vermeden ve kolay, klasik teşhisler içinde düşüncelerini hapsedmeden önce okuyucularına bu alandaki bol ve kapsamlı diğer dokümanları incelemelerini ve daha acelesiz, daha sakin bir hüküm vermelerini tavsiye ederim.

İşte ölümün en geniş anlamdaki görünen ve yüzeysel görünüşü budur. Fakat böyle maddi anlamdaki ölümün varlığını kabul etmek ne kadar zorunlu ise insan ruhunun bu anlamda bir ölüme maruz kalmasının söz konusu olmayacağını da öylece kabul etmek zorunlu olur. □

Dr. Bedri Ruhselman'ın *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 1. cildinin 197-205. sayfalarından Türkçeleştiren: Neslihan Kosova.

BİLYAY VAKFI

MTİAD DERNEĞİ

RUH VE MADDE YAYINLARI

SOSYAL MEDYADA

Değerli Okurlarımız,
Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİAD Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşmış ve diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşmış Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk. Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşmış duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

MTİAD
1950

www.facebook.com/Mtiad1950

<https://twitter.com/Mtiad1950>

www.facebook.com/bilyayventiad

Ruh ve Madde Kitap Klubü
www.facebook.com/groups/20598571775099

OLAĞANÜSTÜ ENERJİLER

Orta Doğu'nun Gizemleri

Serge King

LÜBNAN'DA, Baalbek'te muazzam büyüklükte, taş ocağından çıkarılmış, şekil verilmiş ve bilinmeyen yöntemlerle, bildiğimiz kadarıyla yalnızca eskilerin değil bizim bugünkü teknolojinin de bilmediği vasıtalarla bir mabedin civarına nakledilmiş taş bloklar bulunmaktadır. Mabnet yöresindeki blokların üç tanesinin her birinin ağırlığı bin tondur. Bunların bir taşıtla nakledildiğini öngörsek bile, dünyada bu ağırlıkta bir şeyi kaldıracabilecek bir vinç yoktur. Taş ocağından çıkartılıp taşlanmış, ancak mabet yöresine nakledilmemiş bir blok ise iki bin ton çekmektedir ki bu bizim bugünkü standartlarımızla yerinden kıpırdatılması mümkün olmayan bir ağırlıktır, ancak taşlar huzur kaçıracı bir şekilde orada durmaktadır. Dev bloklar içeren yöreler Orta Doğu ve

Akdeniz yakınlarında yoğunlaşmıştır. Bilinen en iyi örnekler Mısır'dadır. Yalnızca piramitler değil fakat masif mabet temelleri ve anıtsal boyutlardaki yontular da bilinmeyen bir nakliye yöntemi bulunduğunu gözler önüne sermektedir. Elbette piramitlerin inşasıyla ilgili birkaç akılcı teori de vardır.

Kadim Mısır'da rahiplerin zihinleri veya enerjileri sayesinde şarj edilen güç çubukları olduğunu anlatan efsaneler vardır. Bu nesnelere Büyük Piramit'tekiler gibi yekpare ve ağır taş bloklara yöneltilerek onların havaya kalkmasını ve yere inmeden bir iki metre hareket etmesini sağlamaktaymış. Efsaneye göre piramitlerin, masif mabet temellerinin ve anıtsal yontuların taşları bu yolla hareket ettirilip yerlerine yerleştiriliyordu. Bu muazzam taşların nasıl yerleştirildiğine dair herkesi tatmin edecek bir açıklamaya sahip olmadığımızı göre, kadim Mısır'da güç çubuklarının kullanımıyla ilgili bir inceleme yapabiliriz.

Ankh ya da *crux ansata*, tepesinde Venüs'ün astronomik sembolüne benzeyen bir daire bulunan bir çeşit haçtır. Hiyerogliflerin arasında sık sık karşımıza çıkar ve "hayat" anlamıyla tercüme edilir. Çok öncelerden beri okült bilgeliliğin bir sembolü olarak kabul edilmiştir ve bu alanın giderek popülerleşmesiyle birlikte *ankh* desenini takılarda kullanmak moda olmuştur. Fakat Mısır fresklerine ve yontularına dikkatli bir gözle bakmak, onun her zaman için bir takı olarak kullanılmadığını gösterecektir. Çünkü genellikle elde tutulacak büyüklüktedir veya parmakların daireyi çevrelemesi ya da avucun sap kısmını kavramasıyla

daha çok bir silah ya da alet gibi tutulmaktadır. Bazı efsaneler onun kişinin düşmanlarını yok edebilen yıldırım şeklinde bir ışın çıkardığını belirtirler ve bazı freskler sanki bunu ya da benzeri bir şeyi gösterir gibidirler. Diğer tasarımlar da onun iyileştirici bir tarzda kullanıldığını işaret ediyor izlenimi verirler.

Ankh nasıl ve hangi materyallerden yapılıyordu? 1980'de Kahire Müzesi'ne yaptığım bir ziyarette orada sergilenen en eski *ankh*ları uzun boylu gözlemledim. Bazıları karışık materyallerden, ya farklı madenlerden veya maden ve tahtanın birlikte kullanılmasıyla elde edilmişti ve halkayla sapı birbirine tutturulan kol bir düğüm şeklinde yapılmıştı. Bu bir spekülasyondan ibarettir, fakat bu yapı tarzı, eril ve dişil sembolizmle açıkça temsil edilen enerjinin pozitif ve negatif kutupluluğuyla ilgili olabilir.

Sonra, kralların, kraliçelerin, prenslerin ve idarecilerin temsili heykellerinde ellerinde tuttukları görülen on, on iki cm uzunluğunda merak uyandırıcı çubuklar vardır. İdareciler genellikle yalnızca bir çubuk tutarken diğerleri hemen hemen her seferinde her elde bir tane olmak üzere iki çubuk tutar biçimde tasvir edilmişlerdir. Ejiptologların elinde bunların ne olduğuna dair hiçbir ipucu bulunmamaktadır. Çubuklar iktidar sembolü olamayacak kadar küçüktür, çünkü birkaç metre uzaklıktan bile zor fark edilmektedir ve işaretlemeler, boyut ve şekilleri kraliyet mühürlerine uygun değildir. Olası bir açıklama için bir kere daha ezoterik geleneğe geri dönebiliriz. Yıllar içerisinde çeşitli medyumların aldığı bilgilerde çubukların amacının, beden enerjisi

alanının kuvvetini bu enerjinin iradi olarak psişik ve fiziksel hedeflere yönlendirilebileceği bir noktaya kadar artırmak olduğu belirtilmiştir. İddiaya göre küçük çubuklar, aralarında bir akım oluşturmak amacıyla farklı materyallerden üretilmişti. Kombinasyonlardan birinin karbon ve manyetik demir, bir diğ erinin ise bakır veya bronz ve kalay olduğu anlatılıyordu. Bazılarının ise tüp içinde tüp şeklinde düzenlendiği bildiriliyordu.

Ele alınmalarının veya elin çok yakınında bulundurulmalarının bu farklı materyaller arasında bir çeşit enerji akımını uyardığını sergilemek için birkaç yüz gönüllüyle birçok deney yaptım. Doğu-batu veya kuzey-güney doğrultusuna uygun gelecek şekilde tutuldukları zaman, akım özellikle belirginleşiyordu. Fizyolojik olarak denekler bir ılıklik, karıncalanma, akım duygusu veya yalnızca kendilerini iyi hissettiklerini bildirmektedirler. Sık olarak, materyalleri ellerinde yalnızca birkaç

dakika tutmalarına karşın, sonrasında saatler boyu üzerlerine bir canlılık geldiğini rapor etmişlerdir. Bazı araştırmacılar materyalleri tuttuktan sonra galvanometrik deri tepkilerinin değiştiğini bulmuşlardır. Diğ er taraftan bazıları da inişe geçmiş etkiler saptadıklarını rapor etmişlerdir ki bunların çubukların yönüne bağlı olduğu sanılmaktadır.

Şimdi, Mısır yontu ve resimlerinin belli bir görevi olması gereken esrarengiz çubuklar tutan kişileri sergilediğini biliyoruz. Psişik kaynaklar materyalleri ve amaçlarını tanımlamaktadır ve bu materyaller elde tutulduğu zaman objektif bir etkinin meydana geldiği de bulgulanmıştır. Bu gerçekler Mısırlıların bizim bilmediğimiz bir enerji formunu kullandıklarını kanıtlamaz, ancak bunlar dikkate alınmaya değecek ipuçlarıdır.

Ancak çubukların bedeninin enerji alanının gücünü artırıcı bir etkileri olduğunu kabul edersek, bu çubuklar eğer kayaları havaya kaldırmak için de kullanıldıysa nasıl olup da böyle bir güce dönüştürülmüştür? Elimizde bir yanıt olabilecek türden bir “salon eğlencesi” vardır. Eğer bir kişi yere uzanırsa ve altı kişi de onun çevresine dizilip parmak uçlarıyla onu havaya kaldırmaya çalışırlarsa, bunu başarmak oldukça zordur. Fakat eğer bu altı kişi sık ve derin nefes alarak buna bir süre devam ederlerse, yerdeki kişiyi çok daha büyük bir kolaylıkla kaldırabileceklerdir. Bizim teorimiz, sık nefes sayesinde bu altı kişinin sistemlerine ekstra vril aldıkları ve onu parmaklarının içinden çıkan konsantre bir ışınla harcadıklarıdır. *Vrilin* kuvvetlerinden birisinin

levitasyon olduğu söylendiğine göre, derin nefesten sonra yerdeki kişinin yükseltilmesinin kolaylaşması böyle açıklanabilir. Eğer Mısırlılar çubuk veya tüpler aracılığıyla yeterli çoklukta vril yüklemesi yapabilmekteydilerse, bunu bir başka çubuk veya tüp içinden bir ışın şeklinde deşarj edebiliyor ve böylece bir kayayı yerinden kaldırabiliyor olabilirlerdi, ta ki şarj bitene kadar. Bu, bir rahibin veya görevli kişinin kayanın yeniden kaldırabilmesini temin edecek yeni bir yükleme gerçekleştirene kadar bir ertelemeye yol açıyor olmalıydı. Ve kaya bu şekilde inşaat yöresine doğru hoplatılıyordu. Fakat tabii bu yalnızca bir teoridir.

Birçok Mısır resminde resimdeki kişilerin tuttıkları görülen, Ejiptologların açıklamakta zorluk çektikleri gizemli değnekler vardır. Değneğin belirsizce bir hayvan başına benzeyen tuhaf bir başı, düz bir gövdesi ve bir at nalı gibi iki uca ayrılan bir alt kısmı vardır. Kahire’de bir muhafazanın içinde gördüğüm bir örnek tahtadan yapılmıştı ve alt kısmı gümüş yapraklarla kaplanmıştı. Gümüşün elektriği geçiren en iyi

doğal iletken ve tahtanın en iyi doğal yalıtkanlardan biri olması, bir rastlantı da olabilir veya olmayabilir. Bu kombinasyon pekala elektrik enerjisini veya belki de *vrili* depolamak için tasarlanmış bir alet, bir kapasitör yerine geçebilir. Bir başka sefer, Kral Tutankhamon’un koltuğunu tutan muhafazanın çevresinde statik elektrik alanı olduğunu düşündüğüm bir gerilim hissettim. Koltuk altın yapraklarla kaplı akasya ağacından yapılmıştı. İleride, kapasitör etkisiyle tekrar karşılaşacağız.

Son olarak, Kral Tut’un mezarındaki dahiller dahil bazı freskleri dikkat çekmek istiyorum; bunlarda ana figürün direkt avuç içlerinden çıkan dalgalı çizgiler veya yıldırımlar görülür. Bu bir otorite sembolü olabilir, fakat iyileştirici gücü simgeliyor olması da mümkündür.

“Magic” sözcüğü bize Orta Doğu kökenli *magi* sözcüğünden geçmiştir ve doğaüstü kuvvetlere sahip oldukları kabul edilen Medes’in rahipleri ve Pers rahipleri anlamına gelmekteydi. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta yayınlarından çıkan *Olağanüstü Enerjiler* adlı kitabından alınmıştır.

Olağandışı Bilinç Halleri ve Bilincin Sınırları

M. Reşat Güner

2. Bölüm

15 Mayıs 2005 tarihinde, 1. İstanbul Parapsikoloji Konferansındaki konuşma metninden alınmıştır.

1.3.2. Parapsikoloji Dönemi

20. yüzyılın ilk yıllarında gelişmeye başlayan psikolojinin şekillenmesinde maddeci anlayış hakim olmaya başlayınca psişik araştırmalar psikolojinin bünyesinden dışlanmış ve psikoloji insan davranışlarını bilinen fizik sınırlar içerisinde incelemeyi benimsemiştir. Psişik araştırmaların parapsikoloji adı altında bilimsel bir kimlik kazanma sürecinde en önemli dönüm noktası J. B. Rhine'in paranormal fenomenleri laboratuvar ortamına çekmesi ve deneysel olarak incelemeye başlaması olmuştur. Rhine'in ilk ele aldığı konu, bazı kişilerin bedensel duyularını kullanmadan dış dünyadan ya da diğer insanların zihinlerinden enformasyon alabilmeleridir. Bu fenomene “duyular dışı algılama” (DDA) adını veren Rhine, bu araştırma alanına, Max Dessoir adlı Alman araştırmacının ilk kez 1889'da kullandığı bir sözcük olan “parapsikoloji” adını vermiştir. Rhine birlikte araştırma yaptığı arkadaşlarıyla birlikte DDA'yı bilimsel

ve istatistiksel yöntemlerle inceleyerek üç ana biçimde gerçekleştirdiğini saptamıştır. 1- Durugörü; fiziksel bir nesnenin ya da olayın duyulardışı olarak algılanması. 2- Telepati; bir başka insanın düşüncelerinin duyulardışı olarak algılanması. 3-Prekognisyon; gelecekteki bir olayın duyular dışı yolla bilinmesi.¹

İlerleyen yıllarda duyular dışı algılamalarla ilgili araştırmaların yanı sıra insan zihninin madde üzerinde bilinen fizik yolların dışında etkide bulunabilmesi olarak tanımlanan “psikokinezi” kavramı da parapsikolojinin araştırma alanı içerisinde yerini almıştır.

Bundan sonraki dönemde duyular dışı algılamalarla ilgili olarak laboratuvar koşullarında pek çok deney ve araştırmalar yürütülmüştür. Kısmen verimli sonuçlar elde edilmiş olsa da parapsikoloji kapsamında yürütülen araştırmalar ele aldığı fenomenleri layıkıyla kucaklayabilecek genişlikte bir bakış açısına sahip olmadığından dolayı genel anlamda yaygın kitlelerce benimsenen bir sonuç ortaya koyamamıştır. Bunun temel nedeni pozitif bilim zihniyetiyle hareket eden araştırmacıların deneylerde sürekli tekrarlanabilirlik aramaları ve duyular dışı yeteneklerin her koşulda tekrarlanabilmesinin zor olmasıdır.

1.3.3. Transpersonel Psikoloji ve Diğer Bilinç Araştırmaları

1950'lerin sonlarına gelindiğinde klasik psikolojinin verileri bazı araştırmacıları tatmin etmemeye başlamıştı. İşte o tarihlerde

davranışçılıktan ve Freud'çu psikoanalizden hoşnut olmayan Abraham Maslow'un başını çektiği bir grup Amerikalı psikolog yeni bir devrimsel hareket başlattı:hümanistik psikoloji. Oldukça kısa bir süre içinde, bu hareket çok popüler oldu ve tümüyle yeni ilkelere dayanan geniş bir terapi yelpazesi için çok iyi bir kavramsal çerçeve sağladı.² Daha sonra bu ekolün bir yan kolu olarak türeyentranspersonel psikoloji klasik psikoloji ve psikiyatrinin patolojik olarak nitelendirdiği olağandışı bilinç hallerini kendisine konu edindi. Transpersonel psikolojinin geniş perspektifi içerisinde yapmış olduğu incelemeler insan bilincinin yapısının ve aşkın yönlerinin anlaşılması bakımından oldukça yararlı katkılar sağlamıştır ve bu alandaki çalışmalar çeşitli uluslararası organizasyonların çalışmalarıyla halen gelişmektedir.

Bütün bu gelişmelerin ardındaki önemli bir faktör de özellikle 20. yüzyıl içerisinde Doğu öğretilerinin Batı dünyası tarafından incelenmesi olmuştur. Olağandışı bilinç halleri ve transpersonel alanlar konusunda oldukça detaylı geleneksel bilgilere sahip olan Hint, Çin ve Tibet kültürünün batılı insanlar tarafından incelenmesi ve bu kültürler tarafından geliştirilmiş çeşitli tekniklerin batılılar tarafından ilgi görmesi Batı düşüncesinde köklü değişimlerin başlatılmasına vesile olmuştur. Ayrıca daha önce de söz ettiğimiz gibi batılı antropologların özellikle kabile kültürleri üzerine yapmış oldukları çalışmalar da şamanik kültürler hakkında detaylı bilgi edinilmesini

¹Ansiklopedi; Parapsikoloji, Mistisizm, Okültizm... Alparslan Salt, Cem Çobanlı, Dharma Yay. 2001.

² Geleceğin Psikolojisi, Dr. Stanislav Grof, Ege Meta Yayınları, 2002.

ve daha önceden batıl inanç olarak görülen pek çok uygulamaların aslında köken olarak hiç de batıl olmadığını ve özünde önemli bilgiler taşıdığını göstermiştir.

İnsan bilincinin yapısına ışık tutan bir diğer çağdaş araştırma alanı ise hipnoz ve benzeri uygulamalardır. Hipnoz oldukça farklı biçimlerde kullanılmasına rağmen özellikle insan bilincinin yapısının anlaşılabilmesi bakımından oldukça önemli bir yere sahiptir. Çünkü hipnoz yoluyla bilinçdışının derin alanlarına girebilmek ve bu şekilde bilincin yapısına ait birçok bilginin ortaya çıkarılabilmesi mümkün olmaktadır. Hipnozu bu amaçla kullanan ciddi araştırmacılar insan bilinci hakkında çok detaylı bir veri birikiminin oluşmasına hizmet etmişlerdir. Özellikle regresyon çalışmaları insan bilincinin aşkın yönlerinin anlaşılabilmesi konusunda çok büyük bir hizmet görmüştür. Ayrıca bazı araştırmacılar hipnozun duyular

dışı algılamaları da kolaylaştırdığını bulgulamışlar ve bu yönde başarılı çalışmalar yapmışlardır. Hipnozla ilgili çalışmalara tekrar döneceğiz.

Olağandışı bilinç halleriyle ilgili mini tarihçeden sonra şimdi tüm bu araştırmalardan elde edilen sonuçlar ışığında olağandışı bilinç hallerine ait genel bir spektrum vermek ve bu hallerde bilincin sınırlarının nerelere kadar genişleyebildiğine değinmek istiyorum.

2. Olağandışı Bilinç Halleri ve Bu Hallerde Ortaya Çıkan Psişik Fenomenler

2.1. Olağandışı Bilinç Hallerinin Genel Tanımı

İLK bölümde olağandışı bilinç hallerinin ilkel toplumlar ve insanlık tarihi bakımından önemini ele almıştık. Şimdi bu halleri çeşitli kategorilere ayırarak tek tek ele almak ve karakteristik özellikleri hakkında

çeşitli araştırmalara dayalı kısa bilgiler vermek istiyorum.

İnsanın normal olarak nitelenen uyanıklık bilinç halinden farklı olan tüm bilinç halleri değiştirilmiş bilinç halleri (altered states of consciousness) ya da olağandışı bilinç halleri (non-ordinary states of consciousness) olarak adlandırılmıştır. Değiştirilmiş bilinç halleri terimi ilk kez parapsikoloji araştırmacısı Charles Tart tarafından kullanılmıştır.

Olağandışı bilinç hallerinde organizmada birçok değişiklikler meydana gelmesine karşın fizyolojik cihazlar yardımıyla ölçülebilen en belirgin karakteristik özelliği beyin dalgalarında meydana gelen değişikliklerdir. Aşırı aktivitenin gözlemlendiği bazı özel haller dışında hemen tüm olağandışı hallerde beyin dalgaları yavaşlamaktadır. Ancak fizyolojik ölçümlerin aynı karakteristikleri gösterdiği deneyimler birbirlerinden çok farklı olabilir. Yani beyin dalgaları aynı frekansı gösteren iki kişi subjektif bakımdan çok farklı deneyimler yaşayabilmektedir.

Olağandışı bilinç halleri kendiliğinden oluşabileceği gibi, çeşitli yöntemlerle yapay olarak da oluşturulabilir. Yaşanan şok ya da kazalar, travmatik durumlar, ateşli hastalıklar, yoğun duygusal deneyimler, uykusuzluk, yorgunluk, açlık, müzik, dans vb. haller olağandışı bilinç hallerini tetikleyebilmektedir. Bunun dışında meditasyon, konsantrasyon, dua vb. gibi kasıtlı olarak uygulanan bazı ruhsal pratikler ve hipnoz da olağandışı hallerin oluşmasına yol açabilmektedir. Ayrıca doğal ya da yapay yollarla elde edilen çeşitli kimyasal maddelerle (psychedelics)

meydana getirilebilen farklı haller de mevcuttur.

Olağandışı bilinç hallerinin çok farklı varyasyonları olmasına karşın karakteristik özelliklerini genel olarak şöyle sıralayabiliriz. Yaşanan hallerde bu özelliklerin tümü bir arada görülmeyebilir.

- Zihinsel değişiklik.
- Zaman kavramında bozulma
- Bilinç kontrolünü kaybetme
- Heyecan ifadesinde değişme
- Beden imajının değişmesi; kişilik yitimi, bedensiz deneyimler, kendi benliği ile başkaları ya da evren arasındaki sınırların kaybolması, aşkın duygu halleri.
- Halüsinasyonlar ve duyular dışı algılamalar
- Farklı bir algılama hali; sezgi, ilham ve bazı gerçeklere nüfuz etme
- Yaşanan deneyimi sözcüklerle ifade etme güçlüğü.
- Mistik bir sevinç hali ya da aşırı karamsarlık
- Vecd hali (ekstaz)³

2.2. Olağandışı Bilinç Hallerinin Türleri ve Özellikleri

AŞAĞIDA listesini verdiğim olağandışı bilinç halleri pek çok araştırmacılar tarafından gerek deneysel gerekse doğal koşullarda detaylı biçimde incelenmiştir. Ve bu konularla ilgili araştırmalar halen devam etmektedir. Ben burada değiştirilmiş bilinç hallerinin tanımından çok bu tip hallerde ortaya çıkan olağandışı fenomenlere değinmek istiyorum.

³ Trance, Art, Creativity, J. C. Gowan, 1975.

Tüm değiştirilmiş bilinç hallerinde baştan aşağı olağandışı fenomenlere tanık olmayız. Örneğin hipnoz ve rüyalarda deneyimlenenler içerik olarak çoğu zaman normal bilinç haline oldukça yakın ve olağan gerçekliğin temel dinamikleriyle tutarlıdır. Ancak hem hipnotik hallerde hem de rüyalarda meydana gelen bazı durumlarda bilinç duyulara bağımlı gündelik hali aşabilir ve hem duyular dışı algılamalara hem de transpersonel deneyimlere sahne olabilir. Ancak özellikle ani olarak ortaya çıkan bazı haller kendi doğaları gereği zaten olağandışıdır. Buna örnek olarak ölüme yakın deneyimleri ve kendiliğinden yaşanan beden dışı deneyimleri ya da çeşitli durugörü vizyonlarını verebiliriz. Bu hallerde insan bilinci karşı konulmaz bir biçimde uzay ve zaman sınırlarını aşmaktadır.

2.2.1. Trans ve Benzeri Bilinç Halleri

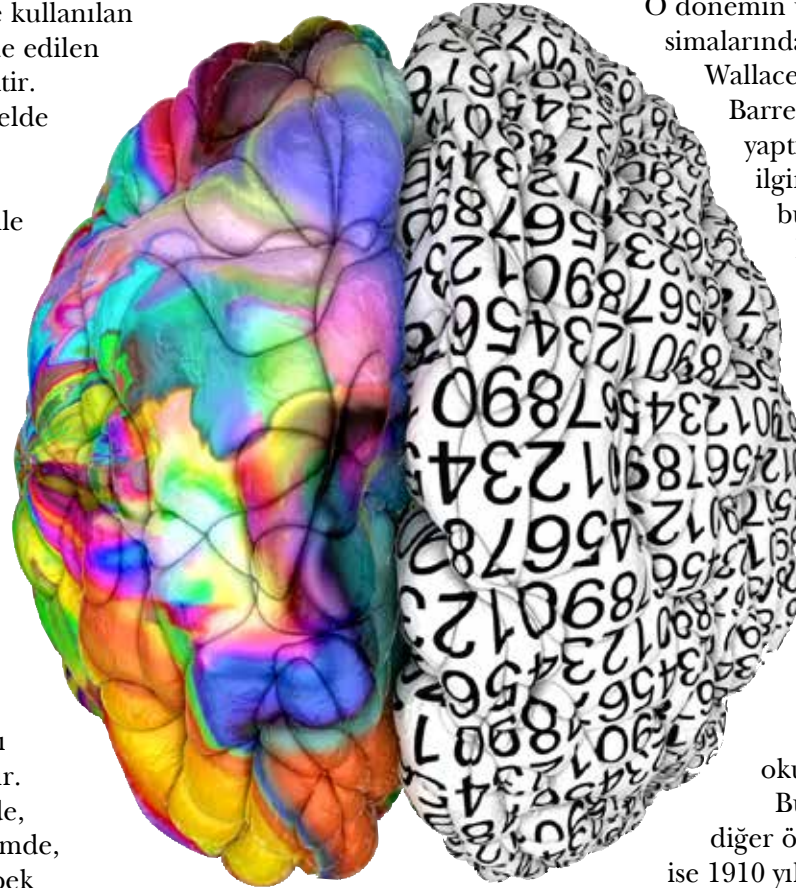
TRANS genel olarak, dış uyaranlara karşı hassasiyetin azaldığı ve dikkatin içe yöneldiği bir değiştirilmiş bilinç hali ya da çeşitli etkenlerle oluşan bir tür psikolojik ayrışma hali olarak tanımlanmaktadır.⁴ Trans hali hem derinlik hem de algısal nitelikler bakımından geniş bir spektruma yayılmıştır. Hipnoz ve manyetizma gibi yöntemlerle başka bir kişi tarafından yönlendirmeli olarak oluşturulabildiği gibi bilinçli ya da bilinçsiz biçimde kendiliğinden de oluşabilmektedir. Trans hali bilinçdışına giriş

yapılabilmesini sağladığı için insan bilinçdışı hakkında bilgi edinebilmemizi sağlayan çok önemli bir fenomendir. Şimdi trans haliyle ilişkili tüm fenomenleri başlıklar halinde ele alalım:

a) Hipnoz ve Hipnotik Trans:

HİPNOZ günümüzde gerek psikolojik, gerekse psikosomatik pek çok rahatsızlıkların iyileştirilmesinde kullanılan ve telkinlerle elde edilen yaygın bir tekniktir. Hipnoz halinde elde edilen duruma “hipnotik trans” denir. Bu, uyku ile uyanıklık arası bir durumdur. Hipnotik transın kendi içerisinde dereceleri vardır. Bunlar genellikle hafif, orta ve derin trans olarak sınıflandırılır.

Hipnozun günümüzdeki kullanım alanları oldukça yaygındır. Tıpta, psikiyatride, psikolojide, eğitimde, sporda ve daha pek çok alanda hipnotik yöntemlerden başarılı bir biçimde yararlanılabilmektedir. Hipnozun konumuzu ilgilendiren yönü ise, ilk kez 19. ve 20. yüzyılın başındaki araştırmacıların ilgilenmiş oldukları,

hipnoz halinde ortaya çıkan duyular dışı algılamalar ve metapsişik deneyimlerdir. İngiltere Psişik Araştırmalar Derneği kurulduğunda hipnoz halinde meydana çıkan durugörü ve telepati fenomenleri başlıca araştırma alanını teşkil etmekteydi. Ve derneğin oluşturduğu bir kurul mesmerik trans ve onunla bağlantılı paranormal fenomenler hakkında kanıt toplamakla görevlendirilmişti.

O dönemin ünlü simalarından Alfred Russel Wallace ve Sir William Barrett’in bu konuda yaptıkları oldukça ilginç deneyler bulunmaktadır. Bu deneylerde süljeler hipnozcuunun duyumsadığı şeyleri telepatik olarak aynen algılamakta ve Barret’in yaptığı bir deneyde kapalı zarf içerisinde bulunan yazıları

okuyabilmektedir.⁵

Bu konuyla ilgili diğer önemli deneyler ise 1910 yılında Fransa’daki Dijon Akademisi rektörü Emille Boirac tarafından yapılmıştır. Boirac bu fenomenlere “duyarlılığın dışarılaşması” adını vermiştir. Bu

deneylerde hipnozcu ağzına bir madde koymakta ve denek de bunun tadını algılamaktadır. Hipnozcu kendisine bir iğne batırıldığında denek de aynı yerde acı hissetmektedir. Buradaki en çarpıcı deney denegin duyarlılığını bir bardak suyun içerisine yansıtması olmuştur. Suyu iğne batırıldığında denek buna gözle görülür bir tepki vermiş ya da bağırılmıştır. Bu fenomen Finlandiyalı psikolog Jarl Fahler tarafından tekrarlanmıştır. Boirac yaptığı çeşitli deneylerde, deneklerini telepatik yolla da hipnotize etmeyi başarmıştır.⁶

1969 yılında Charles Honorton ve Stanley Krippner hipnozdu duyular dışı algılama meydana getirmek için kullanılmasıyla ilgili deneysel literatürü gözden geçirmişlerdir. 19 deneyden yalnızca yedi tanesi kayda değer sonuçlar üretememiştir. Çalışmaların çoğu çarpıcı biçimde başarılıdır. Fahler ve Osis tarafından yürütülen ilginç bir prekognisyon çalışmasında hipnotize edilmiş iki sülje çok başarılı sonuçlar elde etmişlerdir.

Ephriam Schechter 1984 yılında kart tahmin deneylerinde hipnozdu kullanılan deneylerle hipnoz kullanılmayan deneylerdeki performansı karşılaştıran bir analiz yayınlamıştır. Bu deneyler on farklı laboratuvardaki araştırmacılar tarafından yapılan 25 deneyi kapsamaktadır. Bu araştırmada hipnozdu kullanılarak gerçekleştirilen deneylerde elde edilen duyular dışı algılama performansı diğerlerine oranla çok daha büyük bir başarı oranı sergilemektedir.

Bu konuda belki de en kapsamlı kapsamlı çalışmalar Çek parapsikolog

⁴ *Encyclopedia of Parapsychology and Psychical Research*, Arthur S. Berger & Joyce Berger, Paragon House, 1991.

⁵ *Ölüm Sonrası*, Colin Wilson, Ruh ve Madde Yayınları, 2004.

⁶ *The Roots of Consciousness*, Jeffrey Mishlove, Random House, 1978.

Milan Ryzl tarafından yapılmıştır. Ryzl birçok deneği hipnoz yoluyla duyular dışı algılamalar konusunda eğitmiş ve oldukça başarılı sonuçlar elde etmiştir.⁷

Hipnoz ve duyular dışı algılamalar konusunda araştırma yapan pek çok araştırmacı derin hipnotik transın normalde duyular dışı yeteneklere sahip olmayan insanlarda duyular dışı algılamaların ortaya çıkmasını sağladığını bulgulamıştır.

Hipnozun bilincin yapısı hakkında önemli ipuçları içeren bir başka kullanım alanı ise regresyon çalışmaları olmuştur. Hipnotik trans altında, kişiyi geçmişe döndürmek ve geçmişte yaşadığı anıları tekrar yaşatmak mümkün olmaktadır. Bu yöntem günümüzde birçok araştırmacı tarafından doğum öncesini

ve geçmiş yaşamları araştırmak için kullanılmaktadır. Bu alandaki çalışmaların insan bilincinin yapısı ve ölüm sonrası varlığın sürmesi bakımından çok önemli imaları vardır. Bu konferans kapsamında iki uzman tarafından ele alınacağı için bu konu üzerinde daha fazla durmak istemiyorum.

Özetle hipnoz ve hipnoz benzeri haller insan bilincinin derinliklerine açılan bir kapı olarak önemli bir role sahiptir. Hipnoz aslında ruhsal bir fenomen olarak materyalist bakış açısına sahip araştırmacılar tarafından hak ettiği biçimde incelenmemiştir. Hipnozu ve hipnoz esnasında meydana gelen fenomenlerin işleyiş mekanizmasını fizik sınırlar içerisinde açıklayabilmek oldukça zordur.

(Devam Edecek)

⁷ A. g. e.

AKIŞ Özveri

Özveri ruhsal bir zorunluluk mudur?

Berrak ve güzel suyla dolu bir testi olsaydınız, hayatınıza girenleri bu suyla doldurmaktan çok mutlu olurduunuz. Fakat boş bir testi olsaydınız, “vermek” gibi gözükken ama aslında “vermek”le hiç ilgisi olmayan bir şeyden başka ne verebilirdiniz başkalarına? Öyleyse verdiğiniz şeyin beraberinde bir talep vardır zira kendi ihtiyaçlarınız karşılanmamıştır.

Amacın soyluluğu Benliğin soyluluğuyla desteklenmelidir. Özveri değerinden fazla göklere çıkarılmıştır. Kimsenin başkaları için kendini feda etmesi gerekmez. Burada çok ince bir yanılısama vardır. ‘Özveri’ acı veriyorsa orada bir verme isteksizliği vardır. Dolu olduğunuzda verirsiniz ve o neşedir. Sevgidir.

Meditasyon sizi içinizin derinliklerinde yatan ego sevgisinin hazinelerinden kurtaracak bir yoldur. □

Kaynak: *Emmanuel'in Kitabı*, Pat Rodegast-Judith Stanton, Meta Yayınları, 2003.

Masallar ve Arketipler

Perihan Önder-Ridder

2. Bölüm

“**B**ir dakika bekle,” der. Gider, çok geçmeden halıyı getirir. Ama, halı büyüklüğüne göre bir hafifmiş, bir hafifmiş ki... Mehmet Ağa halıyı sırtladığı gibi Padişahın huzuruna çıkar. Padişah şaşırır kalır halının büyüklüğüne, hem de Mehmet Ağanın bunu bulup getirişine.

“Şimdi, der ikinci isteğim: Mevsim kış, sen bana yaz meyvelerinden öyle bir sepet bulup getireceksin ki bütün saray halkı yiyecek bitiremeyecek.”

Mehmet Ağa gene düşünceli düşünceli eve gelir. Dünya Güzeli:

“Mehmet Ağa, derdin nedir?” der. O da Padişahın isteğini anlatır. Kız:

“Canım bu da dert mi? Git gene beni aldığın yerdeki kayaya üç defa vur, lalam çıkar, ona anlat, caresine bakar.”

Mehmet Ağa dağa koşar. Kamçı ile üç defa kayaya vurur. Bir dudağı yerde bir dudağı gökte Arap çıkar. “Emret aslanım,” der. Mehmet Ağa da:

“Sultan Hanım, bir sepet yaz meyvesi istiyor,” cevabını verir. Arap: “Bir dakika bekle,” diyerek gider. Bir az sonra elinde bir sepetle görünür, sepeti Mehmet Ağa verir. Mehmet Ağa da bunu aldığı gibi hemen saraya koşar. Padişah bakar ki ne görsün, yaz mevsiminde bulunacak meyvelerden her çeşit tamam. Yemeye başlar, saray halkına da yedirir, ama, bir yandan yiyorlar, bir yandan yerine tazesi peyda oluyor, tüketmek imkansız... Hasılı Padişah bu işe şaşar da kalır. Nihayet Mehmet Ağa der ki:

“İlk iki isteğimi yerine getirdin; bir teklifim daha var, bunu da yaparsan karımı sana bağışlayacağım. Ama, bu biraz zordur: Bana yeni doğmuş bir çocuk getireceksin, karşımda el pençe divan durup benimle konuşacak.”

Mehmet Ağa bu sözleri duyunca kara kara düşüncelere dalar... Hem yeni doğmuş olacak, hem de bülbül gibi konuşacak, böyle çocuğu nereden bulmalı?..

Neyse, eve varır. Onu gene dalgın gören Dünya Güzeli, “Nedir?” diye sorunca Mehmet Ağa anlatır:

“Padişah yeni doğmuş bir çocuk istedi, karşısında el pençe divan durup konuşacakmış. Olur mu böyle şey?”

Kansı:

“Sen hiç merak etme, der. Benim kız kardeşim doğuracaktı, herhalde doğurmadıysa da eli kulağındadır. Gene beni bulduğun kayanın dibine git, kamçıyı üç kere vur. Lalam çıkar, istediğini ona anlat.”

Mehmet Ağa koşu koşu dağa gider. Kamçıyı üç kere vurur. Bir dudağı yerde, bir dudağı gökte o Arap çıkar; “Emret aslanım,” der, Mehmet Ağa:

“Sultanımın selamu var, kız kardeşinin yeni doğmuş, değilse, doğacak olan çocuğunu istiyor.” Lala:

“Birkaç dakika bekle, çocuk nerdeyse doğacak,” der, gider. Biraz sonra avucu kapalı geri döner. Mehmet Ağa: “Aç avucunu,” der. Avucunun içine bir çocuk bırakır. Mehmet Ağa yolda merak ederek avucunu aralar, içine bakar. İçerden bir ses:

“Enişte, beni nereye götürüyorsun?”

Mehmet Ağa, artık sevincinden oynayarak saraya gelir ve doğru Padişahın huzuruna çıkar. İki elini uzatarak avucundakini yere koyuverir. Yeni doğmuş çocuk, Padişahın divanında el pençe divan durmuş, “Emret Padişahım,” diyor... Padişah şaşırır.

“Yıkıl karşımdan, yumurcak,” diye bağırır. O zaman çocuk kızar:

“Taş ol,” der. Padişah oracıkta taş kesilir. Mehmet Ağa da, bu beladan kurtulduğuna sevinerek evine döner.

O memleketin ahalisi Mehmet Ağayı pek severlermiş... Kendilerini zalim bir padişahın kurtardığı için daha da çok severler, onu söz birliği ile Padişah ederler. Mehmet Ağa tahta çıkar, kırk gün kırk gece senlik yapılınsın diye emir verir...

Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine...

Masallardaki Temel İzlek, İçerik ve İletiler

BU incelemeye alınan masallardan¹ sabır taşı örgeli birinci masalın bir başka değişkesi olarak bir İspanyol masalı, *Der Teufel als Lehrer* (Öğretmen Olarak Şeytan)², ikinci masalın bir değişkesi ya da benzeri olarak ise bir Alman masalı, *Die drei Federn* (Üç

Tüy)³, saptanmıştır. Bu masallar arasındaki benzerlikler, bazı evrensel/insanlar arası ortak masal örgelerinin var olduğu ve bu temel örgelerin dilden dile aktararak, kültürlerarası bir yayılım ve çeşitlenme gösterdiği kanısını, desteklemektedir.

İnsanlararası iletişim, aile içi iletişim ve kadın-erkek ilişkisi çerçevesinde bireyselleşme, kişilik gelişimi ve özellikle de ruhsal bütünleşme masalların ortak temel izleklerini oluşturmaktadır.

Söz konusu izleklerin kadın açısından işlendiği ilk masalın *olumsuz*'a örnek olduğu, erkek açısından işlendiği ikinci masalın ise *olumlu*'ya örnek olduğu gözlenmektedir.

İlk masalda mutlu olmak için sabırlı olması ve kaderine boyun eğmesi gerektiği öğretilen edilgin ve bağımlı bir kadın övülmekte, örneklenmektedir. Eşler arasındaki ilişki, kişilerin bireyselleşme ve varoluş sürecine katkıda bulunucu bir ortam sunmamaktadır. İkinci masalda ise sürekli bir kendini tanıma, geliştirme ve dönüştürme sürecinde olan devingen, etkin, yaşamsever ve bağımsız bir adam övülmekte, örneklenmektedir. Eşler arasındaki ilişki, kişilere, kendini tanıma ve kendini gerçekleştirme sürecinde güçlendirici ve besleyici bir ortam sunmaktadır. Dolayısıyla tüm bu düşünsel ve düşünyapısal öğeler masal alımlayıcısının içselleştirmesine sunulmuş olmaktadır.

İlk masalın kahramanı olan kız, genelde edilgin ve güdülenen

1 Boratav, P. N.: 1992, *Zaman Zaman İçinde*, Adam Yayınları, 168-171 ve 177-181.

2 Kast, V.: 1986, *Mann und Frau im Maerchen. Maerchen psychologisch gedeutet*, 6. Basım, Olten: Walter, 36-40.

3 Schaefer, T.: 1992, *Mein allerliebste Haselnüßchen, ich muss dich knacken. Mann und Frau im Maerchen*, Freiburg: Herder, 116-119.

konumundadır. Kendisiyle ve çevresiyle açık ve akıcı ilişkiler kurmakta güçlük çekmektedir. İlişki düzeni, suçluluk duyguları, acı çekme ve yok etme ilkeleri doğrultusunda işlemektedir. Yaşamını kendi istediği yönde kurma ve geliştirme gücünden yoksundur. Var-olma sorumluluğunu yüklenemeyecek cesareti yoktur.

İkinci masalın kahramanı olan adam ise, genelde etkin ve özerk bir konumdur. Kendisiyle, eşiyile ve çevresiyle açık, akıcı, olumlu ve eşit ilişkiler kurabilmektedir. İlişki düzeni, sevmeye, anlama ve var-etme ilkeleri doğrultusunda ilerlemektedir. Sorunlarla yüzleşme, seçme, karar verme ve eyleme geçme, kısacası var-olma sorumluluğunu yüklenemeyecek cesaretine sahiptir. Olumsuzluğa dönüşürecek gücü vardır.

İlk masalda, kızla adamın birlikteliği istem dışı gerçekleşmektedir. Kız, kendi isteği dışında gelişen koşulların etkisiyle bu ilişkiye sürüklenmiş ve zorlanmıştır. İlişki, bedensel/cinsel çekim düzeyinde kalmakta ve derinleşmemektedir. Kızla kocası arasında ortak güvene, anlayışa ve sevgiye dayalı bir ilişki kurulamamaktadır. Kız, sorunlarıyla tek başına kalmakta ve giderek yalnızlaştıran ve yabancılaştıran bir kısır döngüye girmektedir.

İkinci masalda ise, adamla kızın birlikteliği iki tarafın da özgür seçimleri ve katılımları sonucu gerçekleşmektedir. Bedensel/cinsel çekim düzeyinde başlayan bu birliktelik olgunlaşmakta, derinleşmekte ve eşler arasında

eşitliğe, güvene ve sevgiye dayalı yapıcı bir ilişki gelişmektedir. Sorunlar eşler arasında açıkça konuşulmakta, ortaklaşa çözüm yolları aranmaktadır. Karısı, adamın güç kaynağıdır.

İlk masalda, bağımlı ve edilgin bir kişilikten özerk ve güçlü bir kişiliğe ulaşan bir kadının öyküsü ve iletişim biçimi, ikinci masalda ise, sürekli bir kendini tanıma ve bilinç alanını geliştirme sürecini yaşayan bağımsız ve etkin bir adamın öyküsü ve iletişim biçimi anlatılmaktadır.

Arketipler

ENGİN Geçtan, *Psikanaliz ve Sonrası* adlı kitabında, Carl Gustav Jung'a ve onun "arketipler" kuramına da ayrıntılı olarak yer ayırmıştır. Aşağıda, bu bölümün küçük bir özeti verilmektedir (yine Geçtan'ın sözleriyle)⁴:

Ortak bilinçdışının içeriği arketipler sözcüğüyle adlandırılır. Arketip, ilkörneğin (prototip) sözcüğüyle eşanlam taşır. (...) [Jung'un] Tanımını yaptığı arketipler arasında, doğum, yeniden dünyaya geliş, ölüm, güçlülük, sihir, kahraman, çocuk, üçkağıtçı, akıllı, ihtiyar, toprak ana, dev gibi imgeler, ağaçlar, güneş, ay, rüzgar, ırmak, ateş ve hayvanlar gibi doğal nesnelere, yüzük ve silah gibi insan yapısı nesnelere sayılabilir. (...)

Arketipler, (...) banyo edilmesi gereken negatif filmleri andırırlar. Gerçek dünyada bir karşılığı bulunduğu bu belirsiz imgeler canlı ya da cansız varlıklara dönüşürler. (...)

Arketipler evrenseldir. (...) her insan aynı temel arketip imgelerine sahiptir. Bir

⁴ Geçtan, E.: 1988, *Psikanaliz ve Sonrası*, 3. Basım, İstanbul: Remzi Kitabevi, 124-128.

çocuk, dünyanın hangi yöresinde doğarsa doğsun, anne arketipini de birlikte dünyaya getirir. (...)

Bazı arketipler kişiliğin oluşumunda çok önemli bir rol oynadıklarından Jung onlara özel bir yer verir: Persona, anima ve animus, gölge ve ben.

I. Persona: (...) toplumun onayını sağlamak amacıyla insanın dış dünyaya karşı taktığı maske ya da takındığı kimliktir.

Persona bir insanın yaşamını sürdürebilmesi için zorunludur. İnsanlarla iyi geçinmemizi, hatta hoşlanmadığımız kişilerle birlikteyken bile dostça tutumlar takınmamızı sağlar. İnsanın çıkarlarını korumasına ve başarıya ulaşmasına yardımcı olur. (...)

Bir insanın birden fazla maskesi olabilir. (...)

Bir insan oynadığı role kendini çok kaptırır ve egosu yalnızca bu rolle özdeşleşirse, kişiliğin diğer bölümü bir yana itilir. Personasının bu denli egemenliği altına girmiş biri kendine yabancılaşır ve aşırı gelişmiş personasıyla kişiliğinin az gelişmiş bölümleri arasındaki çatışmadan ötürü sürekli bir gerilim yaşar. (...)

II. Anima ve Animus: Jung, personayı insanın dışadönük yüzü olarak nitelendirmişti. İçedönük yüzünü ise erkeklerde anima, kadınlarda animus diye adlandırmıştır. (...) Kadın ve erkek, her iki cinsin ait hormonları salgılamalarının yanı sıra, psikolojik anlamda bazı tutum ve duyguları da birbirlerinden edinmişlerdir.

(...) Tarih boyunca etkileşimlerini sürdürmüş olan kadın ve erkeğin birbirlerine ait bazı özellikleri edinmiş olmaları, karşı cinsi daha iyi

anlayabilmelerine yardımcı olmuştur. (...)

Eğer bir erkek yalnız erkeksi özellikler gösterirse, dişilik özellikleri bilinçdışında kalır ve gelişemez. Böyle bir durum, o erkeğin bilinçdışının zayıf ve etkisiz kalmasına neden olur.

Çok erkeksi görünen ve davranan erkeklerin, bu görünüm gerisinde çoğu kez zayıf ve bağımlı bir yapıya sahip olmalarının nedeni de budur. (...)

III. Gölge: Jung, insanın kendi cinsiyetini temsil eden ve kendi cinsinden kişilerle ilişkisini etkileyen arketipe gölge adını, vermiştir.

İnsanın hayvan yönünü içeren gölge, (...) arketiplerin belki de en güçlü ve en tehlikelidir. İnsanın aynı cinsten kişilerle ilişkilerinde en iyi ve en kötü yanlarının kaynağıdır.

İnsanın toplum içinde var olabilmesi ve grup üyeliğini sürdürebilmesi için, gölgesindeki hayvansı eğilimleri evcilleştirmesi gerekmektedir. Bu evcilleştirme süreci, gölgenin eylemlerini bastırarak ve gölgenin gücüne karşı çıkabilecek güçte bir persona geliştirerek gerçekleştirilir. Hayvansı eğilimlerini bastırmayı başarmış olan kişi uygarlaşmış sayılır. Ancak, buna karşılık kendiliğindenliğini, yaratıcılığını, duygusallığını ve içgörüsünü körtlemek zorunda kalır. (...) içgüdüsel yeteneklerinden yoksunlaşır. (...)

IV. Ben: Kişiliği örgütleyen ögedir. Güneş nasıl belirli bir yıldızlar sisteminin merkeziyse, ben de ruhsal bilinçdışının merkez arketipidir. Ben, bilinçdışındaki diğer arketipleri ve onların bilinç düzeyinde ortaya çıkış biçimlerini düzenler ve örgütler, kişiliğin bütünleşimini sağlar. Bir insan kendisini uyum içinde hissedebildiği zaman, ben görevini iyi yapıyor demektir. (...)

Her insanın amacı kendini gerçekleştirebilmektir. Ancak bu amaca yaklaşabilmek, uzun, güç ve karmaşık bir yolun aşılmasını gerektirir. Bu nedenle ben, ancak orta yaşlara gelindiğinde ortaya çıkmaya başlar; çünkü bundan önceki kişilik, gelişimini ve bireyleşimini tamamlamamıştır. (...)

Bir insan bilinçdışı dünyasını bilinçlendirebildiği oranda kendisiyle uzlaşır. Bilinçdışı kaynaklarını tanıyabildiği için kendisiyle çatışmaz, çevresine de daha hoşgörülü olur. Bunu başaramamış insan hoşlanmadığı bilinçdışı benliğini diğer insanlara yansıtır, onları eleştirir ve kınar. (...) gerçekte, tanımadığı içsel benliğini seyretmekte olduğunun farkında olmaz.

(...) Jung'a göre ben, yaşamın amacı ve bireyleşmiş olmanın gerçek anlatımıdır.

Masallardaki Temel Eylem Alanları ve Dönüşümler

BU masallardaki kişi ve nesnelere oluşum, etkileşim ve dönüşümleri şu dört temel eylem alanına yayılmaktadır:

I. : Tepki alanı: bastıran, değiştiren
yan: **kadın/erkek:** dönüştüren

II. : İtki/dürtü alanı: acıkan, isteyen yan: **karşı cins:** yaklaştıran

III. : Etki alanı: oynayan, düşleyen yan: **aynı cins:** uzaklaştıran

IV. : Erk alanı: dengeleyen, yöneten yan: **çocuk/bebek:** bütünleştiren

Görüldüğü gibi, bu alanlar masal kahramanının, demek ki insanın, kişilik yapısındaki değişik bölümleri simgelemekte ve yansıtmaktadır. Kişinin mutluluğu ve huzuru,

bu bölümlerin bilinçalanına çıkarılabilme oranına, zamanında ve gereğince yaşanabilmesine ve ayrıca dengeli ve uyumlu biraradalığına bağlı olmaktadır.

Eylem alanlarının ortaya çıkışı temelde aynı sırayı izlemektedir. Örneğin, erk alanı (bebek/çocuk) en son ortaya çıkmakta -çünkü olağan yaşamda da en geç gelişen ya da çoğu kez hiç gelişmeyen bir alandır bu!-, etki alanı (çingene/padişah) ilk olarak uyanan ve belki de en güçlü, en temel alan olan itki/dürtü alanından (ölü adam/peri kızı) sonra gelmekte ve tepki alanı (kız, Mehmet Ağa) etki alanının oluşmasından sonra kesin ve yoğun bir işlevsellik ve etkileşim içine girebilmektedir.

Bu olgular, canlı varlığın işleyiş düzenindeki olgularla örtüşmekte, insanın devinimindeki motor güçleri ve bedensel-tinsel gelişimindeki aşamaları yansıtmaktadır. Burada, kavranabilmeleri amacıyla yapay olarak birbirinden ayrılmış/çözülmüş olan bu eylem alanları, aslında hep iç içedirler, eytişimsel bir ilişki/birliktelik içindedirler, bilinçli ya da bilinçsiz, şu ya da bu oranda birbirleriyle etkileşmektedirler sürekli.

Eylem Alanları ve Arketipler

BU masallardaki kişilerin (ve belki de genelde tüm masal kişilerinin), eylem alanlarına dağılımı ile bunların Jung'un arketipler kuramındaki karşılıkları şöyledir:

I. : Tepki alanı: “başkahraman”:
“persona”

II. : İtki/dürtü alanı: “sevgili”:
“anima/animus”

III. : Etki alanı: “rakip”:
“gölge”

IV. : Erk alanı: “kutlu”:
“ben”

‘Kutlu’ nitelemesi, “ben” arketipinin günlük konuşma dilindeki karşılığı olarak düşünüldü. ‘Kut’, anlam bakımından “ben”in birçok özellik ve işlevini içinde barındırıyor çünkü. İsmet Zeki Eyuboğlu bu sözcüğü şöyle açıklıyor:⁵

KUT, es. tr. kut (uğur, and, tin).

Kut sözcüğünde, anlam genişlemesiyle, dirilik, yücelik, ululuk, tanrısal güç, erk, mutluluk, yazgı bg. özellikler saklıdır. (...) kut kökünün biri tanrısal, biri doğal, biri özel olmak üzere, üç ayrı gücü, üç ayrı niteliği vardır. Tanrı kutsaldır, ulusu yöneten önder kutsaldır, kimi doğal varlıklar kutsaldır. Bunlara örnek gerekirse Gökkanı, Kutluğ Kaan, Güneş üçlüsünü sayabiliriz.

Eylem Alanları ve Kadans

MASALLARDAKİ temel eylem alanlarıyla müzikteki “tam kadans” olgusu arasındaki koşutluk da ilgiye değer: “Kadans”, sözcük olarak “düşmek” anlamına gelir ve sesler arasındaki fiziki “çekme”/“çekilme” yasasıyla ilgilidir. Bu yasaya göre, her ses altbeşlisi tarafından çekilir, yani her ses alt-beşlisinin çekim gücü altındadır.

Bir “anases” (güneş sisteminde olduğu gibi merkezde yer alan ses), müzikteki adıyla “eksen”, her zaman alt ve üst doğuşkanlarıyla birlikte var olur. Doğuşkanlar, bir anasesle

birlikte ard arda, belli aralıklarla ve belli bir sırayla tınlayan/oluşan diğer seslerdir. Anases, yani ilk olarak seslendirilen ses (örneğin “do”), 3. alt doğuşkanı tarafından çekilir, yani anases alt-beşlisine (“altçeken”) ‘düşer’ (“do”ya göre “fa”), dolayısıyla ‘denge’, yani ‘huzur’ bozulmuş (merkezden uzaklaşmış) olur. Bu, bir yöndeki devinimdir. Dengenin, yani huzurun yeniden sağlanması için karşı yönde bir devinim daha gerekir, yani anasesin (üst-) beşlisine (“üst-çeken” ya da kısaca “çeken”) gidilir (“do”ya göre “sol”), ki bu sestem de çekim yasasına göre yine merkeze kayılır, yani “do”ya geri dönlür. Bu süreç, yani iki karşı yöndeki devinimden/gerilimden sonra yeniden başa (merkeze) dönmek de bir ‘çözüm’, tamamlanmışlık, bitmişlik, rahatlama ve huzur duyguları yaratır; dinginlik, denge ve ‘uyum’ yeniden sağlanmış olur. Müzikte, böyle bir armonik yapıya ‘tam kadans’ denir, ki genelde tümce ve bölüm sonlarında belirgin olarak kullanılır. Doğada ve müzikte olduğu gibi, masallarda da bir çevrimsellik ve bakışlılık vardır.

Yaşam, çekme-çekilme, ve/ya da çekme-itme temel yasalarıyla yönetilen titreşim ve dalgalardan oluşmakta, döngüsel devinim ve tartımlarla soluk alıp vermektedir.

Aşağıda, masal kişilerinin eylem alanlarına dağılımı ile bunların Jung’un arketipler kuramındaki ve tam kadanstaki karşılıkları görülmektedir:

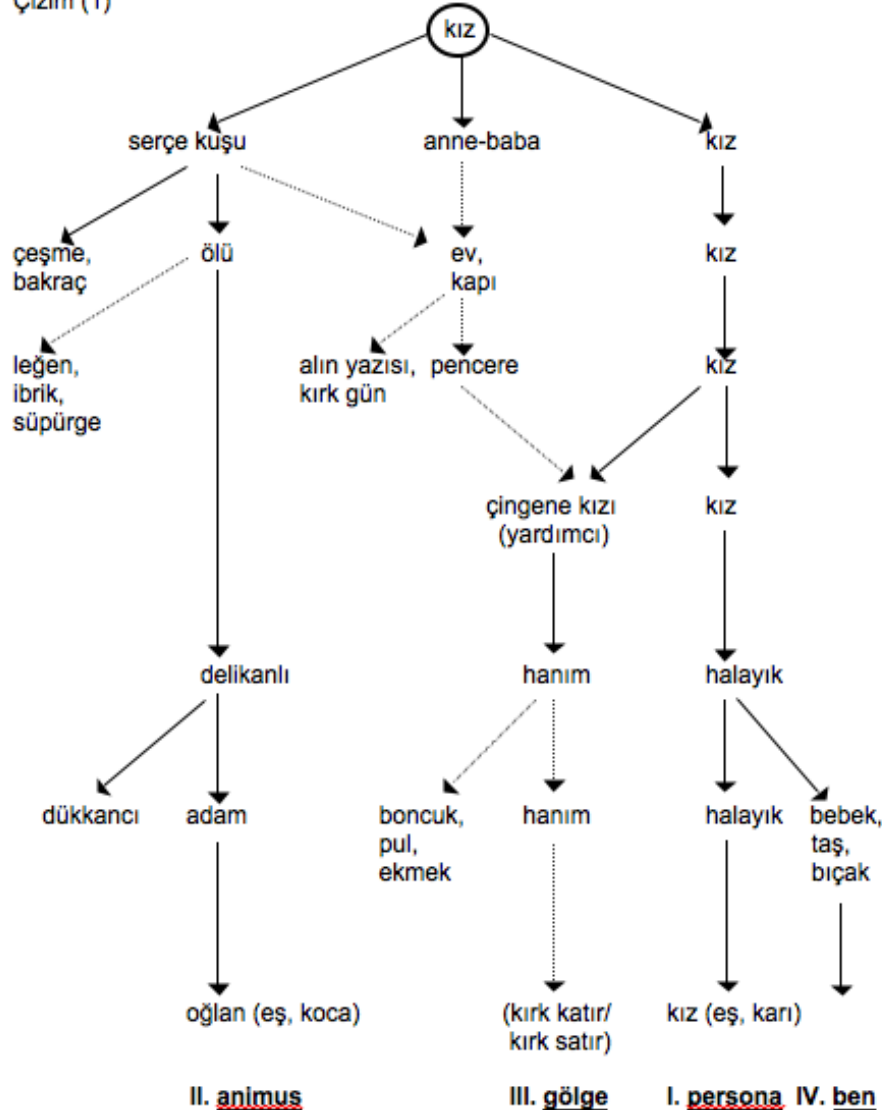
I. : Tepki alanı: “başkahraman”:
“persona”: **eksen:** çıkış/dinginlik (yalınlık)

II. : İtki/dürtü alanı: “sevgili”:
“anima/animus”: **altçeken:** devinim (çekilme)

⁵ Eyuboğlu, İ. Z.: 1988, “Türk Dilinin Etimoloji Sözlüğü”, İstanbul: Sosyal Yayınlar, 212.

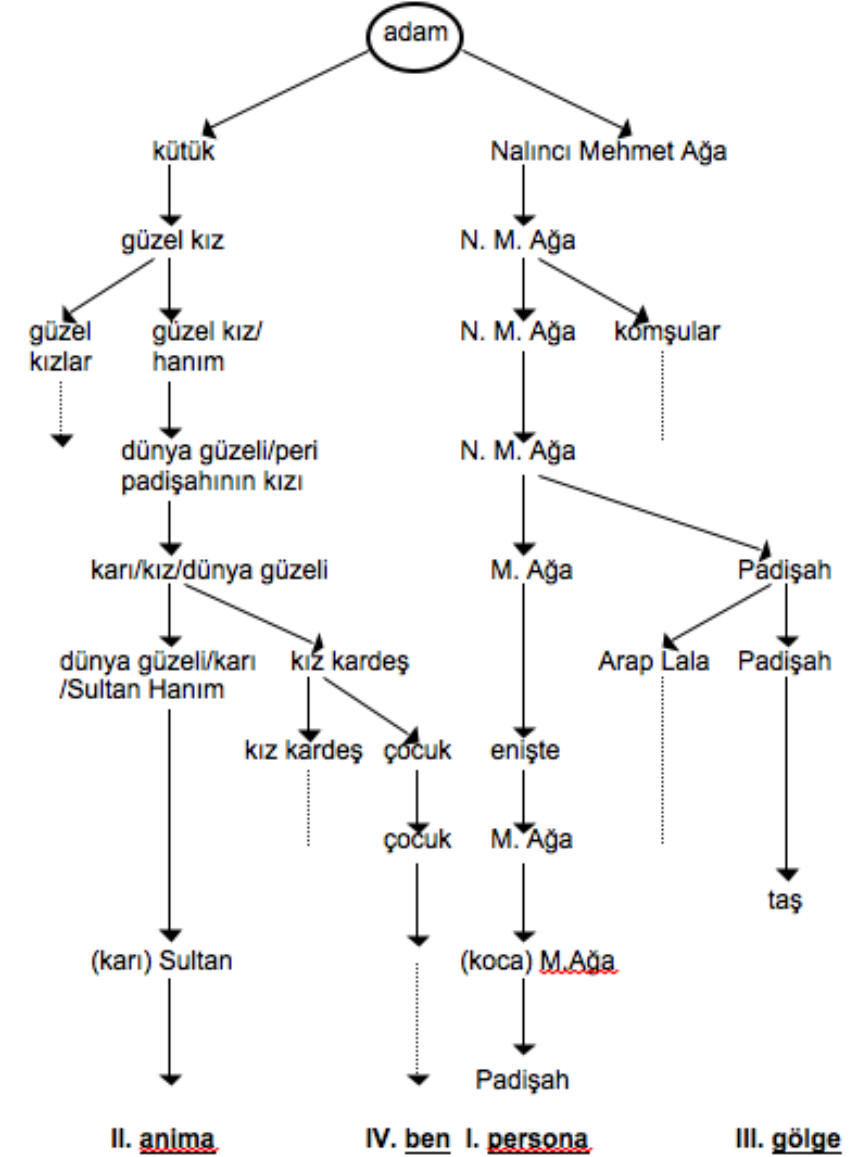
1. Sabır taşı

Çizim (1)

2. Nalinci ile padişah

Çizim (2)

III. : Etki alanı: “rakip” “gölge”:
çeken: karşı devinim (itilme/
zorlanma/gerilme)

IV. : Erk alanı: “kutlu”: **“ben”:**
eksen: dönüş/dinginlik (birleşme/
kavuşma)

Bu eylem alanlarının ve
arketiplerinin izlekleri ise şunlardır:

I. : Tepki alanı: “persona”:
eksen: UYKU (doğuş, uyum)

**II. : İtki/dürtü alanı: “anima/
animus”:** **altçeken:** UYANIŞ (ayrışma,
bölünme)

III. : Etki alanı: “gölge”: (üst-)
çeken: ARAYIŞ (parçalanma,
dağılma)

IV. : Erk alanı: “ben”: **eksen:**
BİLİNÇ (uzlaşma, bütünleşme,
bireyleşme)

Yukarıdaki çizimlerde, bu
masallardaki kişi ve nesnelerin eylem
alanlarına dağılımı, oluşum, etkileşim
ve dönüşümleri ile bunların Jung’un
arketipler kuramındaki karşılıkları
gösterilmektedir. □

Bilimsel ve Spiritüel Yorumlar

Russell Targ and Jane Katra, Ph.D.

2. Bölüm

BU çalışmalarda, Braud ve Schlitz şuuraltı sistemimizdeki telepatik uyarıdan daha ilginç bir şeyi keşfetmişlerdir. Gözlenmekte olan kişilerden en kaygılı ve içine kapanık insanlar şuuraltılarında en yüksek oranda elektrodermal tepkiler vermişlerdir. Başka bir deyişle, sosyal ve dışa dönük insanlara nazaran, en sıkılğan ve içine kapanık insanlar gözlenmeye daha yüksek tepkiler vermişlerdir. İçine kapanık kimseler başkalarının daha az farkında olduğu şuur duyarlılığı taşımakta veya üretmektedirler. Bu deney, gözlemlendiği hissine kapılan insanların yanılmadıklarını bilimsel olarak ispatlamaktadır.

Hepimiz gelecekte olacak olaylarla (genellikle kötü olanlar) ilgili sezgisel algı olan önsezi fikrine aşınayız. Ayrıca, tuhaf bir şeyin olacağına dair içsel bir duygu olan *içine doğma* hissi vardır. Kendinizi huzursuz hissettiğiniz için yolda yürürken birdenbire durduğunuz ve ayağınızın dibine saksının düştüğü bir örneği verebiliriz.

Birisine korkunç bir resim gösterdiğimizde fizyolojisinde önemli bir değişiklik gerçekleştiğini laboratuvar deneylerinden biliyoruz Tansiyon, nabız ve ciltte değişiklikler olmaktadır. Bu, “yönelme tepkisi” dediğimiz savaş ya da kaç taktiğidir. Los Altos, Kaliforniya’daki Boundry Enstitüsünden Dean Radin, daha resmi görmeden birkaç saniye önce yönlendirme tepkisinin oluştuğunu araştırmalarında gözlemlemiştir.

Radin, algılayan ve algılanan deneklerin kullanıldığı deneylerde vahşet ve cinselliğin gösterilmesinden *hemen önce*, bedenine oluşabilecek travma ve sürprizlere karşı savunmaya geçtiğini göstermiştir. Ancak, beklentiye dayanan bu tür tepkiler çiçek bahçesi veya çöp kutusu görüntülerinde gerçekleşmemiştir. Elbette, korku mutluluğa göre fizyolojik olarak daha ölçülebilirdir. Korkunç bir resme karşı gösterilen dolaysız fiziksel algı oluşması -beş saniye önce- benzersiz bir fiziksel tepkiye yol açmaktadır. Geleceğiniz geçmişinizi etkilemektedir. Bu etkileyici deneyler Radin’in

The Conscious Universe (Şuuraltı Evren)¹ kitabında etraflıca ele alınmıştır.

Uzaktan Şifa

TARİHİN başlangıcından bu yana, bazı kişilerin şifa yeteneği olduğu gözlenmiştir. Eski Mısır’daki firavunlar şifacıları yol gösterici olarak kabul edip kutsamışlardır. Dünyadaki en büyük dinleri kuranlar da şifacıları: Guatama Buda, Nazarethli İsa, Hz. Muhammed. İlk Hristiyanlar aslında şifacı cemaatiydi. İsa’dan yüzyıllar önce İbrani peygamberler İlyas, Elyesa ve İshak şifacı olarak kabul görmüşlerdi ve Musa’nın birçok İsrailiyi yılan sokması zehirlenmelerinden kurtardığı söylenmiştir.

Afrika, Asya ve Amerika’daki otacılar ve şifacı şamanlar kabilelerinde en saygın konumdaydılar. Bunun aksine, Batı düşüncesi başka kültürlerdeki uzaktan şifacılığı büyük ölçüde görmezden gelmiştir. Hümanizm ve sağduyuya hürmeten şifa anlayışından tekrar öğreneceğimiz çok şey var. Zihnin bilimsel metotlarla iyileştirme gücünü yeni yeni fark ediyoruz. Bir kimsenin şuurunun bir diğerinin şifası olduğunu son yıllarda yapılan deneylerde keşfediyoruz.

Psikiyatrist Dr. Daniel Benor’ın 1993’teki *Healing Research* (Şifa Araştırmaları) kitabında dünya çapında 150 kontrollü çalışma incelenmiştir. Psişik, mental ve ruhsal şifa deneyleri çeşitli canlı organizmalar (enzimler, hücre yapıları, bakteriler, mayalar, bitkiler, hayvanlar ve insanlar) üzerinde denenmiştir. Çalışmaların çoğu hastalıkların önemli ölçüde

iyileştiğini ortaya koymuştur.²

The Western Medical Journal’ın (Batı Tıbbi Dergisi) Aralık 1998 sayısında Fred Sicher, Dr. Elisabeth Targ vd. Kaliforniya Pasifik Tıbbi Merkezindeki şifa araştırmalarından bahsetmektedirler.³ Bu araştırmalar uzaktan şifanın ileri seviye AIDS olan erkeklerin gördüğü terapinin pozitif etkilerini anlatmaktadır.

Popüler olan bu dergideki araştırmacılar mekan dışı veya uzaktan şifayı “uzaktaki birinin fiziksel/duygusal esenliğini amaçlayan düşünce” eylemi ve “tarih öncesi çağlardan bu yana hemen her kültürde bir şekilde var olduğu” şeklinde tanımlamışlardır. Araştırmaları, ABD genelinde bulunan deneyimli şifacıların on hafta boyunca yoğun bir şekilde süren uzaktan şifaya uygulamalarının San Fransisko bölgesindeki ileri düzey AIDS hastalarının tedavilerine katkıda bulunduğunu varsaymıştır.

Araştırmacılar rastgele iki farklı çift kör (araştırmaya veya deneye katılan deneklerin araştırmanın amacından veya kimin kontrol, kimin deney grubunda bulunduğundan haberleri olmadığı ç.n.) çalışmaları yapmışlardır. AIDS kaynaklı hastalıklar taşıyan yirmi erkeğin olduğu pilot çalışması ve yaşlarına, t-hücresi sayımına ve AIDS kaynaklı hastalıklarına göre çiftlere ayrılmış kırk erkeğin katıldığı taklit çalışmalarda deneyden önce deneklerin durumları psikometrik

2 Daniel J. Benor, *Healing Research*. Cilt 1. Münih, Almanya: Helix Verlag, 1992.

3 Fred Sicher, Elisabeth Targ, Dan Moore, ve Helene Smith, “A Randomized Double-Blind Study of the Effect of Distant Healing in a Population With Advanced AIDS,” *Western Journal of Medicine*, 169, Aralık 1998, say. 356-363.

1 Dean Radin, *The Conscious Universe*. San Fransisko: Harper Collins, 1997.

ve kan testleriyle ölçülmüş, uzaktan şifa uygulamasından altı ay sonra doktorlar sağlık durumlarını gözden geçirmişlerdir.

Pilot çalışmasında tedavi grubundaki denekler hayatta kalırken kontrol grubundaki on denekten dördü hayatını kaybetti. Ancak bu sonuç iki gruptaki yaş dağılımının eşitsizliğinden kaynaklanmış da olabilir.

Taklit çalışmada, hastalar San Fransisko Körfezi bölgesinden seçilmişlerdi. Kendilerine yüzde elli ihtimalle her iki gruptan birinde olacakları söylenmiştir. Bütün denekler yaşlarına, CD4 sayımına ve AIDS kaynaklı hastalıklarına göre çift gruba ayrılmışlardı. Ülke çapında kırk uzaktan şifacı bu çalışmada görev almışlardı ve her birinin kendi şifa yöntemlerine dayalı en az beş yıllık deneyimleri bulunmaktaydı.

Teolojik olmayan biyoenerji ekollerinin haricinde, Hristiyan, Yahudi, Budist, Amerikan Yerlisi ve Şamanik ekollerden gelmekteydiler. Şifa grubundaki her denek on farklı şifacı tarafından rotasyona dayalı olarak tedavi edilmişlerdir. Şifacıardan, altı gün üstü üste günde ortalama bir saat boyunca kendileri için ayrılan denekler üzerinde “sağlık ve esenlik niyetiyle” çalışmaları istenmiştir. Bu çalışmadaki elli denek ve araştırmacılardan hiçbiri şifacılarla tanışmamış ve hangi deneyde hangi grubun eşleştirildiğini bilmemekteydiler.

Çalışmanın ortalarında iki gruptaki denekler de nekahat döneminde olup olmadıklarını anlayamıyorlardı. Ancak çalışmanın sonuna doğru tedavi grubundaki deneklerin tanımlayabildiği birtakım

belirtiler görünmeye başladı. Her denek “üç ilaç” terapisiyle tedavi edildiğinden beri iki grupta da ölümler gerçekleşmedi. Ölçümler sonucunda tedavi grubu daha az doktor vizitesi (260’a 180), daha az hastaneye yatma (68’e 10); hastalık şiddeti ölçüm sonuçlarına göre, (43’e 16) hastalık şiddetlerinin azalması ve daha az duygusal sıkıntı yaşayarak belirgin ölçüde daha sağlıklı hayata kavuşmaya başladılar (1’e 100).

Dr. Targ, “Hastane ziyaretlerinin azalması, daha az sayıda yeni hastalığa yakalanmaları ve büyük ölçüde düzelen sağlık durumları uzaktan şifanın terapik etkisi hipotezini desteklemektedir,” diye karar vermiştir.

Derginin editörü makaleyi, “Makale tartışmalara ve bilime katkı sağlamak amacıyla. Ünlü biyostatik ve tamamlayıcı tıp uzmanları tarafından gözden geçirilmiş, revize edilmiştir. Bu etkileyici makaleyi seçmemizin nedeni uzaktan şifa, tamamlayıcı tıp ve benzeri oluşumları özendirme. Daha fazla ışık, daha az karanlık ve sükunet zamanıdır,” diye tanıtmıştır.

Saygın tıbbi dergilerde uzaktan şifa ile ilgili iki çalışma daha yayımlanmıştır. 1988’de Dr. Byrd, *The Southern Medical Journal* da (Güney Tıbbi Dergisi) uzaktan şifa ile ilgili çift kör çalışması yayınlamıştır. Bu çalışma San Francisco General Hospital’da⁴ 393 kalp hastasıyla yapılmıştır. 1999’da Kansas City’deki Missouri Üniversitesinden kardiyolog William Haris 990 kalp hastasıyla yapılan benzer bir çalışma yayınlamıştır.

Çalışması *The Archives of Internal Medicine*’da (Dahiliye Arşivleri)⁵ yer almıştır.

Bilim adamları bir insanın zihnindeki niyetin kaslarda kasılmaya nasıl sebep olduğunu henüz anlayamamışlardır. Görünmeyen zihnin, bedeni nasıl harekete geçirdiği muammadır. Ancak biliyoruz ki bu, düşündüğümüzden daha kuvvetli bir olgudur. Yirminci yüzyıl bilimi düşüncelerimizin başkalarını etkilediğini, hepimizin şuurlarında birbirimize bağlı olduğumuzu belgelemektedir. Kendi düşüncelerimizin etkilerini deneyimlerken kesinlikle yalnız değiliz.

Aslında hepimiz Jung’un “kollektif şuurları” dediği psikik internete bağlıyız fakat kullanıcılar genellikle düşüncelerini durdurarak ve niyetlerini kullanmayarak bilgi alışverişini etkilemektedirler.

Bilim Adamı Neden Dua Etsin?

GÜNÜMÜZDE, çoğumuz deneyimlerin dinsel inançlardan önce geldiği daha rahat anlayabileceğimiz bir spiritüalizmi arıyoruz. Tanrı’nın *deneyimlenmesi* test edilebilir bir hipotez olduğu için bir insanın inancın yerine evrensel ruhun varlığını seçmesini açıkça görmekteyiz. Ancak, bizim işimiz için felsefi kanıtı değildir. Aksine, bu deneyimin spiritüel bir yaşam arayan, aynı zamanda yirminci yüzyılda hassas ve sezgisel rol üstlenmek isteyen

4 Randolph C. Byrd, “Positive Therapeutic Effects of Intercessory Prayer in a Coronary Care Unit Population,” *Southern Medical Journal*, 81: 7, Temmuz 1988, say. 826-829.

5 William S. Harris, vd, “A Randomized, Controlled Trial of the Effects of Remote Intercessory Prayer on Outcomes in Patients Admitted to the Coronary Care Unit,” *Archives of Internal Medicine*, 159, Ekim, 25, 1999, say. 2273-2278.

kişilere açık olduğunu anlamaya başladık. Eğer alışlagelmiş analitik düşüncelerimizi aşabilir ve anlayışlı olmayı öğrenebilirsek zihnimizden feragat etmeden Tanrı'yı yaşamımıza dahil edebiliriz. Bilim adamı bilinçli düşünmeden de dua edebilir, "anlayışın ötesindeki barışı" arayabilir.

Albert Einstein 1939'daki "Bilim ve Din" makalesinde gerçeğe ulaşmak için, çözümlenemeyen yapılamayacağını farkındalıkla yapabileme potansiyelimiz olduğunu söylemiştir: Nesnel bilgi başarıya ulaşmamızda bize güçlü araçlar sunmaktadır. Ancak, asıl amaç ve ulaşabilme isteği başka bir kaynaktan geliyor olmalıdır.

Tarih boyunca bilgiler, asıl dürtümüz gerçeği keşfetmek olduğu sürece, yüce olanı deneyimleyebilmenin mabetlere gitmeden veya bir dine inanmadan da mümkün olduğunu bize göstermişlerdir. Dr. Herbert Benson bizim (bedenimiz ve beynimiz) ilahi bir sisteme bağlı olduğumuzu belirtmektedir. Son iki bin beş yüz yıldır -Buda, İsa ve *Baal Shem Tov*'a (Hasidik Musevilik'in kurucusu), Rumi, Blake ve Emerson gibi şairlere- sufiler hepimiz için geçerli olan ortak bir deneyimi paylaşmaktadırlar. İlahi olanın deneyimlenmesi bütün mistik öğretilerde inanca ya da dine dayalı ayinler yerine, kutlamaya dayalıdır. Sufi şair Rumi (Mevlana) kendi kutsallığını deneyimledikten sonra düşüncelerini şöyle paylaşmıştır:

*Bütün gün düşünür, gece söylerim.
Nereden geldim, ne yapıyor olmalıyım?
Hiçbir fikrim yok.
Ruhum başka bir yerden, buna eminim,
Ve orada son bulmak istiyorum.*

Ne zaman huzura kavuşsak ve zihnimizi dinlendirsek, kendimizin dışında bir şeyle bağlantıya geçebilme fırsatımız doğar. Birçoğuna göre, bu deneyim çok güçlü bir sevgiyle gerçekleşebilir ve türümüzün evriminin bir parçasını oluşturur.

Saf bir evrensel sevgi hissi bütün canlıları kapsayan ruhsal birlikteliğin içerisinde bulunduğumuzu fark etmemizle ilişkilendirilir. Birbirine sınırsızca bağlı zihinler hissi birçokları tarafından Tanrı'yı deneyimlemek olarak adlandırılır. Bize bahsedilen zihinsel huzur, aşık olmanın aksine, sevginin ne olduğunu anlamamızı sağlar. Sevgiyi yaşamak ve ona minnet duymak bir yaşam biçimi olarak mümkündür. Bu deneyim klişeleşmiş ve hatta kavrayamadığımız, "Tanrı sevgidir" tarifinin kaynağıdır.

Bu engin, sevgi ve huzur dolu deneyimler sufilerin bize bin yıldır anlatmaya çalıştığı, "bir" olmanın örnekleridir. İsa bu farkındalık durumuna "bütün anlayışların ötesindeki huzur" ve "dünyadışı krallığı" demiştir. Hindular buna "mutluluk" ya da *ananda* derler. Buda buna, bölünmez bütünlüğü farketmemizi engelleyen düşüncelerin olmadığı "zihin dışı" durumu demiştir.

Bu dünyada, bir dine inansak da inanmasak da bu durum artık ulaşılabilir. Psikolog Joan Borysenko, "Kalbimizi açtığımızda birbirimizden farklı olduğumuz illüzyonundan kurtuluruz," şeklinde ifade etmiştir.

Kendini Sorgulamanın Yolu

YİRMİNCİ yüzyılın başlarında, dünyanın en büyük mantıkçılarından Ludwig Wittgenstein

ve Alfred Ayer fiziği ve metafiziği gerçeğin bilinebilirliği olarak tanımlamaya çalıştılar. Tanrı hakkında anlamlı bir şey söylenemeyeceğini çünkü Tanrı'nın varlığını ispat edecek veya çürütecek hiçbir deneyin yapılamayacağını düşünüyorlardı. Hayatlarının son dönemlerinde sufilerin deneyimlerinin veri olarak kabul edilebileceği fikrini incelemeye karar verdiler. Bu deneyde gözlemlenebilir bir şey amaçlanıyordu. Aslında, Wittgenstein'in son kitabı *On Certainty* bu teoriyi destekleyebilecek bilgiye sahipti: Mekan ve zamandaki yaşamın sırrı mekan ve zamanın *dışındadır*."

Bilgiler dört bin yıldan beri herkesin anlayabileceği bir dünya görüşü ortaya koymuşlardır. Herkesin gözlemleyip deneyimleyebileceği "otur ve sessiz ol" uygulamasını resmetmişlerdir. Sonra, bizi kendi deneyimlerimizi incelemeye çağırılmışlar ve kendi öğretilerine uygun olup olmadığına bakmışlardır. Bu da spiritüalizme bilimsel ve empirik bir yaklaşım gibi görünmüştür.

Otuz yıl önce ABD'deki ulusal dergiler "Tanrı'nın öldüğünü" kapaklarına taşımışlardır. Günümüzde Tanrı'nın ne öldüğünü ne de yaşadığını söylemektense şuurumuzu harekete geçirerek farkındalığımızı değiştirebilir ve yükseltebiliriz. Tanrı göklerdeki bir varlık olmaktan çok, kişisel bir deneyimdir. Beş duyumuz bize maddesel dünyadan bilgi taşımakta fakat aynı anda huzurlu zihinimiz için gerekli olan farkındalığın daha geniş ve değişen dünyasına açılmamızı kısıtlamaktadır. Yaşamımızı değiştirebilmemizin en büyük aracı dikkatimizin yönüdür.

Yüzyıllarca süren akademik gösterilerden sonra, en sonunda sözümüne bilimsel gerçeğin ne olduğunu tanımaya başlıyoruz. Bilimsel dünyada fizikteki sözde "belirsizlik" (Werner Heisenberg) ve "mekandışılık" (John Bell), matematikteki "bütünsüzlük" yasalarının arasında Tanrı deneyimine yer açmaya başladık.

Filozof Ken Wilber *Quantum Questions* (Kuantum Soruları)⁶ kitabında bunu çok güçlü bir biçimde belirtir. Fiziğin spiritüalizmi asla açıklayamayacak olmasına rağmen spiritüel dünyanın bilimsel metotlarla keşfedilebileceğini ikna edici biçimde açıklamaktadır.

Bütün dinsel deneyimlerin mahrem olduğu ve aktarılamadığı akıl dışı iddia Budist üstatların günümüze kadar taşımış olduğu Budist aydınlanma (bugün de deneyimlenebilen ve konuşulan) tarafından ortadan kaldırılmıştır.

Wilber aynı ölçüde geçerli olan üç farklı bilimsel deneycilik yolunu tarif etmektedir: *Bedenin gözü* bize duyularımızdan bilgi taşır, *zihnin gözü* matematik, fikir ve mantığa açılan kapıdır, *tefekür gözü* ruhsal deneyime açılan penceredir.

Artık insanlar stresli yaşamlarına anlam kazandırabilmenin yollarını arıyorlar. Yaşamlarımız artan oranda faaliyetlerle dolmaya başlarken bu faaliyetleri yapabileceğimiz zaman azalmaya başladı. Mutluluğu birtakım kazançlarla aramaya başladık. Birçok şey istiyoruz, çılgınca istiyoruz. Hemen istiyoruz ve sonsuza kadar sürmesini istiyoruz. Tarih boyunca herhangi bir insandan daha fazlasına sahip olmamıza, ileri öğrenme düzeyimize, karmaşık haberleşme ve teknolojik

imkanlarımıza rağmen yaşamlarımız tecrit, umutsuzluk ve güçsüzlüğün pençesi altındadır. Ve bunu tarihteki en refah ve sağlıklı dönemimizde yaşıyoruz. Hayat akışımızı, iletişimimizi, çevremizi değiştiremeyecekmiş gibi görünüyoruz. Refahımızı ve çılgınlıklarımızı gerçekten ihtiyacımız olanın (kendi zihnimizi kontrol edebilme ve şuurumuzun özünü araştırabilme yeteneğimiz) yerine koyamadığımız için hüsrana uğruyoruz.

Aldous Huxley'in ortaya koymuş olduğu Perennial Felsefe dünyadaki bütün spiritüel geleneklere girmiş olan evrensel gerçektir. Dünyamızı ilerletecek adımlarımızı atmamızın yanı sıra, birliği ve huzuru ya da tecriti ve korkuyu deneyimleme imkanımız da vardır. *A Course in Miracles*'ın

(Mucizenin Seyri) çağdaş öğretisiyle birlikte, Antik Hindu Vedaları'ndan yaşadığımız her deneyimin anlamını öğreniyoruz. Çevremizde olup bitenleri kontrol edemesek de olanları deneyimleme gücümüz mevcuttur. Kendimizi sorgulayarak, dikkatimizi kendi farkındalığıma yönlendirerek yaşamımızın akışını bireysel ya da kolektif olarak değiştirebiliriz. "Kim farkında?", "Kim bilmek istiyor?" diye sorabiliriz. Dikkatimizi yönlendirme seçeneğimiz en büyük özgürlüğümüzdür. Davranışlarımızın ve odak noktamızın seçimi yalnızca kendi algularımızı ve deneyimlerimizi değil, başkalarının algı ve deneyimlerini de etkilemektedir. Spiritüel öğretmen Gangaji kendimizi sorgulamaya dikkat çeker ve "neredeyse tamamen bütün, özgür ve huzurlu" olduğumuzu hatırlatır. Bizi yazarların mekandışılık olarak addettikleri yerde bulunan şuurlu varlık olarak tanımlar: "Gerçekte kim olduğunuzu seçemezsiniz. Seçiminiz zihninizin bu gerçeği reddedebilmesi ya da kabul edebilmesidir. Bu seçim özgür iradedir. Doğuştan şuurlusunuzdur... Doğuştan Tanrı'yla birsinizdir."⁷

Mahatma Gandhi, "Dünyadaki tek şeytan kalbimizdedir. Savaş burada gerçekleşmelidir," demiştir. Cennet ve Cehennem'e istediğiniz zaman ulaşabiliriz fakat *kendi* şuurumuzun ve isteğimizin dışında hiçbir deneyim zihninizde yer alamaz. Bir üstat öğrencisine şöyle demiştir: "Tanrı'yı aramak zorunda değilsiniz. O şimdi burada. Sen de burada olsaydın, onu görürdün."

Psişik yeteneklerin bilimsel ve spiritüel anlamının, içerisinde yaşadığımız mekan ve zamanın açığa çıkan sırrında var olduğunu biliyoruz. Huzurlu zihnin bedenimizdeki sonsuz ve bütün sevgiyi deneyimleme fırsatı vardır.

Eğer bir kişi kendi daimi deneyimini araştırmak isterse, Vedaların tıpkı Tanrı'yla birlikte yürümenin yerçekimine teslim olmasını ve bir olmanın deneyimini sürekli yaşamayı öğretmesi gibi, *A Course in Miracles* (Mucizenin Seyri) kitabındaki tavsiyeleri takip edebilir. Bu, *kişisel gelişimden çok, kişisel farkındalıktır*. Aşkınlığın hayatımızı değiştiren gücüne teslim olmak, basit gibi görünen "Tanrı'dayım" fikrindedir.

Bu da sizi aradığınız sessizliğe, huzura, güvenliğe ve mutluluğa taşımaktadır. Bu düşünce herkesin içerisinde olan ve ulaşılmaz görünen uyuyan gerçekliği uyandıracak güce sahiptir. Bu dünyaya gelen ve burada bir süre kalacak olan herkesin acılarının sonu gelmiştir. Bu düşünceyle, korkusuzca fırtınalara ve mücadelelere göğüs gerecek; geçmiş ızdırıp ve mutsuzluklarınıza, kayıplarınıza ve ölümlerinizle yüzleşerek Tanrı'nın mutlakiyetine ulaşacaksınız.⁸

Not: Russel Targ'ın www.espresearch.com sitesinde uzaktan algılama ve uzaktan şifa konularında daha fazla bilgiye ulaşabilirsiniz.

*Heart of the Mind: How to Know God Without Belief*ın (Zihnin Kalbi: Dini İnançlardan Arındırılmış Tanrı'yı Bilmek) adlı kitabın yazarlarının Tranfer4Mind'daki makalesini çeviren: Evren Pozan

⁷ Gangaji, *freedom & resolve: The living edge of surrender*. Novato, Kaliforniya: The Gangaji Vakfı, 1999.

⁸ *A Course in Miracles*, Çalışma kitabı, ders 109. Glen Ellen, CA: İçsel Huzur Vakfı, 1975.

Dans, Hareket, Denge Üzerine...

Bilge Üstündağ

Gurdjieff Dansları esnasında açılan boşluk alanı an'ı genişletiyor, zaman yavaşlıyor ve hafifliyor. Adeta o havada asılı kalan, başka bir tabir ile yavaş çekimde yaşanan o an içerisinde bir gözlem alanı açılıyor. Bu gözlem alanında yine her şey günlük uyuduğumuz hayatın içindeki gibiyken benliklerimiz konuşmaya yorum yapmaya ısrarla devam ediyorlar. Etmekle birlikte negatif benlikler devreye giriyor, yapacaklarını yapıyorlar ama içsel olarak bambaşka, daha önce deneyimlemediğimiz bir kontrol halinde oluyoruz. İçsel dengeyi gözlemlerken hareketin devam etmesi gerektiğini biliyoruz. Yüksek konsantrasyon, merkezlenme, odaklanma ile hareketin devamı sağlanırken an'ın içerisinde olunamayan bir nano saniyede dağılanlar ile hareket sekteye uğruyor.

Gurdjieff Dansları esnasında açılan boşluk alanı an'ı genişletiyor, zaman yavaşlıyor ve hafifliyor. Adeta o havada asılı kalan, başka bir tabir ile yavaş çekimde yaşanan o an içerisinde bir gözlem alanı açılıyor. Bu gözlem alanında yine her şey günlük uyuduğumuz hayatın içindeki gibiyken benliklerimiz konuşmaya yorum yapmaya ısrarla devam ediyorlar. Etmekle birlikte negatif benlikler devreye giriyor, yapacaklarını yapıyorlar ama içsel olarak bambaşka,

daha önce deneyimlemediğimiz bir kontrol halinde oluyoruz. İçsel dengeyi gözlemlerken hareketin devam etmesi gerektiğini biliyoruz. Yüksek konsantrasyon, merkezlenme, odaklanma ile hareketin devamı sağlanırken an'ın içerisinde olunamayan bir nano saniyede dağılanlar ile hareket sekteye uğruyor. □

İLÂHÎ NİZAM ve KÂİNAT

SOSYAL MEDYADA

İlâhî Nizam ve Kâinat Kitabıyla ilgili bilgileri konferans ve duyuruları, kitabın sosyal medya adresinden takip edip paylaşabilirsiniz. Böylece interneti ve sosyal medyayı kullanarak bize ulaşıp duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebilirsiniz.

www.facebook.com/Mtiad1950

<http://www.mtiad1950.org.tr>

www.facebook.com/thedivineorderandtheuniverse

İçeri Sızan Işık

Nilgün Korkmaz

“IŞIK, biraz daha ışık...” Goethe'nin ölüm döşeğinde böyle söylediği rivayet olunur. Peki nedir ışık? Sözlük anlamına bakarsak; TDK sözlüğünde birinci sırada “cisimleri görmeyi, renkleri ayırt etmeyi sağlayan fiziksel enerji, erke, ziya, nur, şavk” olarak tanımlı. Burada açmak istediğim, görmeyi, renkleri ayırt etmeyi sağlayan yönü.

Peki biraz daha ışık nasıl sızır içimize, hayatımıza? Olaylar aracılığıyla olur. Varlığımızın ihtiyacı olan tesirleri manyetik alanımız yoluyla yayın yapmaktayızdır. İsteklerimiz, arzularımız, cehitlerimiz, dualarımız olay örgüsüne yön verir; elbette ki hayat planımız çerçevesinde. Varlığın malı olan, görgü ve tecrübe olarak ifade edilen öz bilginin kazanımı, idrakin genişlemesi ve ruhun tekamülünün aracıdır olaylar.

Olaylar, öz bilgiyi besleyen kaynaklar arasındadır. Besleyen başkaca kaynaklar da vardır; bilgiler, idrak, vicdan mekanizması, ilham, sevgi. Diğer kaynakların kullanımına ortam sağlayan olaylardır. Bu yolculukta, realiteden diğer realiteye geçerken mevcut kaptaki bırakılması gerekenleri tespit için işaret taşlarıdır. Bir olay ile birlikte kişi, mevcut durumunun kalibrasyonunu bu işaret taşlarına göre okuyup durum fotoğrafını çıkartabilir.

“Okyanus ne kadar büyük olursa olsun, insan yalnızca kabı kadar su alabilir.” Mevlana Celaleddin Rumi ifadesi beraberinde, kabımızın genişlemesinin inşası sırasında edinilen özümsemiş olanlar harç olarak kullanılır. Kabı her büyütme aşamasında ışık biraz daha nüfuz eder. Kap genişledikçe tuttuğu ışık miktarı da artar. Kabadan, inceye doğru bir yolculuktur bu. Maddesel hatıraların unutulup, öz bilgiyi besleyecek olan nüvenin tutulması, sağlamaştırılması esastır.

Işığın, görmeyi ve renkleri ayırt etmeyi sağlayan yönü, içinde bulunduğumuz realitenin farkına varıp ona göre yaşamak, o realitenin gereklerini yerine getirip, işlevi tamamlandığında terk edip, üstü bir diğer realiteye geçilmesi açıklığını getirir.

Tutduğumuz, putlaştırdığımız her şey, öz bilginin beslenmesine engeldir. Olaylar, öz bilginin beslenmesinin akışına engel olan ne ise, o realitelerden silkinmemiz ve

olaylardan alınan dersler sonucunda idrakin genişlemesi için ışığın içeri girme yoludur. Yani bir nevi olayların artması, varlığın inkişafı yani hareketlerin artması, kombinezonların kompleksleşmesi, tesirlere hedef olma sahalarının genişlemesi ve değerlerinin artması halidir. *İlâhî Nizam ve Kâinat*'ta şu şekilde bahsedilmiştir: “Yaşanan realiteler ve bu realitelere bağlı iyi ve kötü bütün olaylar insanları çeşitli görünüşleriyle memnun eder veya üzzerken hakikatte bunlar, öz varlıkta o varlığın bünyesine uygun değerlerle insanın anlayamayacağı şekilde bir takım formasyon ve transformasyonlara neden olurlar.”

“Sevgi bir varlığın eksikliğini tamamlamaktır.” “Tanrı'nın şefkat tokadı,” diyebiliriz ki olaylar unutulmamış olduğumuzun işaretidir. Bir nevi manevi dünyanın dilinin, madde dünyasında görünümü, ifadesi...

Okyanus ne kadar büyük olursa olsun, insan yalnızca kabı kadar su alabilir.. [Mevlana]” □

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semer Kant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

Tekamül Mekanizması

Sezgi Genç

DÜNYA bir tekamül okuludur ve her tufan bir öğretim döneminin sonunu ve yeni bir öğretim döneminin başlangıcını oluşturur. Biz insan varlıkları da bu okulun öğrencileriyiz. Her devre sonu bir ayıklanma, liyakatlerin ortaya çıkması, insanı kainatla bir kılan bilginin alınması devresidir. Devre sonu vicdanın, temiz duyguların, sezgilerin, çaba ve cehit ile sabrın önem kazandığı, sınavını veren herkesin sınıfını geçeceği bir dönemdir.

Acı ve ıstıraplar da tekamül mekanizmasının ders ve bilgi kaynaklarıdır. Tekamül hem toplumsal hem de bireyseldir. Madde dünyasında olumsuzmuş gibi görünen olayların hepsi aslında olumlu bir amaca hizmet etmektedir. Bu nedenle dikkat ve sabır bu olayların içinden geçerken çok önemlidir. Her dünya hayatının amacı şuurlanmaktır ve bizleri şuurlandırıp tekamül ettiren de bu olaylara verdiğimiz tepkiler sonucu gelişen idrakimizdir. İlâhî Nizam ve Kâinat'a göre, "İnsan idraki genişledikçe insan yapması ve yapmaması icap eden şeyleri daha iyi sezmeye başlar onlara uymak zorunluluğunu duyar. Vicdanın gelişimi idrakin gelişimi demektir."

Dünya hayatı uyanmak, aydınlanmak, evreni, doğayı ve kendimizi tanımak ve özümüzü bulabilmek içindir. Evren maddeyi kullanan ruhun öyküsüdür aslında. İlâhî Nizam ve Kâinat "Aktif ve tekamül ihtiyacı olan ruh pasif evrenler için bir gayedir. Yani ruhlar davranışlarının yansımalarını evren cevherleri üzerinde göre göre ihtiyaçlarını giderirler. Şu halde evrenler ruhların tekamül dediğimiz ihtiyaçlarına cevap veren sahalardır," demektir.

Bir insanın düşüncesi duyuların ve duyular tarafından sunulan kanıtların ötesine ne kadar genişleyebiliyorsa hakikat olanlara o kadar çok yaklaşır. İnsan sonsuz tekamül gücüne sahip olmasına rağmen kaba bir maddeden oluşmanın ağırlığı vardır üzerinde. Ancak şuuru uyanırsa kendisine gelen tesirleri alır anlayış görgü ve idraki artar. Vicdanın sesini dinleyerek atılan her adım insanı geliştirir ve tekamül yolunda ilerletir. □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

07 HAZİRAN Sessizlik Üzerine..... A.Cemal GÜRSOY

14 HAZİRAN Hareket ve Sesin Bedenimden Başlayan
Seyahati Tugay BAŞAR

21 HAZİRAN Kıyas Bilgisi ve Varlıksal Tekâmül Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

28 HAZİRAN Dört Element..... Dilek YILMAZ

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayahademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

07 HAZİRAN Hakikat Yolunda Rehberlik Jale EĞİTİM ÖNDER

21 HAZİRAN Bir Merkeze Sahip Olmak Nusret Sefa YILMAZ

Yer : Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

04 HAZİRAN Dünyamızda ve Öte Alemde Başarıya Yardımcı

Dua Yöntemleri Bilgehan MERAL

18 HAZİRAN Atlantis, Mu Uygarlığı ve Dünyanın Yaklaşan

Kıyameti..... Tümerhan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	
Alparslan Salt.....	15 TL
<i>Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 TL
<i>Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:</i>	
Roger Woolger	23 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 TL
<i>Çocukların Unutulan Dili:</i> Lillian Firestone	17 TL
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir	19 TL
<i>Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin	22 TL
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue	25 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos	16 TL
<i>Eon:</i> Jean E. Charon	11 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
<i>Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:</i>	
Roger J. Woolger.....	20 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt.....	7,5 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i>	20 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	
<i>Psikolojik Yorumlar:</i> 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	27 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	27 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll.....	125 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo.....	10 TL
<i>Güzel Hayatı Yaratmak:</i> Beyaz Kartal	6 TL
<i>Işığa Giden Dönüşüm Yolculuğu:</i> Kaia Nightingale	28 TL
<i>Herkes İçin Ötelem Rehberi:</i> G.M. Roberts	13 TL
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda	15 TL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnancının</i>	
<i>Tenasüh İnancıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yitik	8 TL
<i>İşsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton	10 TL
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann.....	14 TL
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimler Sözlüğü:</i>	
Alparslan Salt/Cem Çobanlı.....	35 TL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier.....	8 TL
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis.....	13 TL
<i>Kayıp Diyarlar:</i> Zecharia Sitchin.....	18 TL
<i>Kozmik Sempati:</i> David Spangler.....	17 TL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:</i>	
R. Eugene Davis	5,5 TL
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett.....	8,5 TL
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre.....	7 TL
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
<i>Ne İçin Yaşıyoruz?:</i> J. G. Bennett.....	8 TL
<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i>	20 TL
<i>Otopsi Roswell Olayı:</i> Y. Tokatlı.....	9 TL

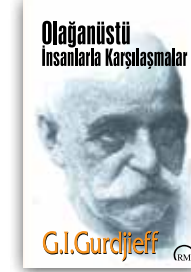
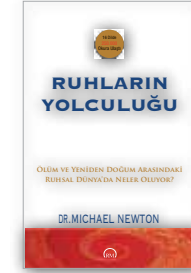
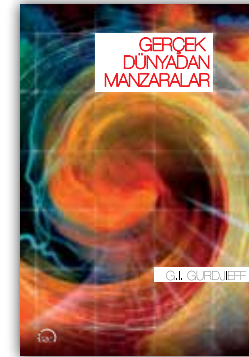
<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson	22 TL
<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>	
Sir William Barrett	8 TL
<i>Parapsikoloji ve Felsefe:</i> David Ray Griffin.....	9 TL
<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton	32 TL
<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton.....	30 TL
<i>Ruhsal Alemin Işığı:</i> Silver Birch	10 TL
<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard.....	6 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny.....	11 TL
<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny	10 TL
<i>Ruhsal Dünyaya Uyanış:</i>	
Sandra Ingerman / Hank Wesselman	30 TL
<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis	8 TL
<i>Rüyalar:</i> Sevda Yücesoy.....	15 TL
<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •	
<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard	7 TL
<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford	24 TL
<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i>	13 TL
<i>Tekrardoğuşu Keşfetmek:</i> Hans TenDam	28 TL
<i>Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:</i>	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
<i>Umut Habercileri:</i> Paola Gioveti	12 TL
<i>Uzay Gemilerinde:</i> George Adamski	9 TL
<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>	
John Willner	22 TL
<i>Yaşayan Zaman:</i> Maurice Nicoll	18 TL
<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett.....	8 TL

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)</i>	5 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 TL
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i>	10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i>	12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i>	14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i>	18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i>	20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i>	22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i>	24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i>	26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i>	30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i>	34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i>	40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann	10 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek.....	10 TL
<i>Psirik Korunma:</i> Fadime Emir.....	16 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:</i>	
D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta	20 TL
<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati	18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i>	
Reşat Güner	15 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

5.
BASKISI
ÇIKTI

54 yıldır beklenen kitap

Dr. Bedri Ruhselman

1959 yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plan'ından gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında, muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

<http://www.mtiad1950.org.tr>
www.facebook.com/Mtiad1950

www.facebook.com/thedivineorderandtheuniverse

Ana Dağıtıcılarımız

Metapsizik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

ALFA

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

0212 243 18 14

DOST KİTAPÇI YAYINLARI